உ

கணபதி துணை.

திருக்கைலாசபரம்பரைப்

பொம்மபுரம்

ஸ்ரீ சிவஞானபாலையதேசிகராதீனத்து

நல்லாற்றூர் அல்லது துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

சோணசைலமாலை

முதலிய பிரபந்தங்கள்.

இவை,

ஷை ஆதீனத்துச் சிதம்பரம் ஈசானியமடம்

இராமலிங்கசுவாமிகளால்

பல பிரதிரூபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து

அரிதுவரைந்த அருஞ்செய்யுளுரைக்குறிப்போடு,

ஷை சுவாமிகளாலும்,

காணியம்பாக்கம் முருகேசமுதலியார் குமாரர்

சண்முகமுதலியாராலும்

சென்னை:

கலாரத்நாகர அச்சியந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டன.

விசுவாவசுஸு மீனரவி.

1906.

சிவமயம்.

க. சோணசைலமாலை.

உ. நால்வர் நான்மணிமாலை.

ந. திருச்செந்திலந்தாதி.

ச. பழமலையந்தாதி.

ரு. பிக்ஷாடன நவமணிமாலை.

சா. பெரியநாயகியம்மைவிருத்தம்.

எ. பெரியநாயகியம்மைகலித்துறை.

அ. நன்னெறி.

விலை அணா ரு.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சோணசைலமாலை.

காப்பு.

சதுரனெழிற் சோண சயிலற் றுதிப்பன்
மதுரமொழி யன்பர் மனமாங்—குதிரைதிறை
கொண்டவனென் றேத்துங் குரைகழற்கால் யானைதிறை
கொண்டவனை யென்னுளத்தே கொண்டு.

காப்பு.—சதுரன்-மேம்பாடுடையவன். சோணசைலன்-சிவந்த அக்கினிமலைவடிவினன். சோணம்-சிவப்பு; அது அக்கினியை யுணர்த்தற்று. அன்பர்மனங்களாகிய குதிரைகளைத் திறைகொண்டவனென உலகமெத்தும் யானைதிறைகொண்டவனென்க. வடதேசத்தினின்றுவந்து திருவண்ணாமலையில் வசித்திருந்த முகிலன் என்னும் அரசன் அடியவர்களுக்கும் நகரத்தவர்களுக்கும் இடையூறுவிளைத்தலைக் கேள்வியுற்ற குகைநமச்சிவாயதேசிகர் "சூலங் கரத்திருக்கச் சோதிமழு வாளிருக்க, வாலமுண்ட காலத் தருளிருக்க - மேலே, யெரித்த விழியிருக்க விந்நாட்சோணேசர், தரித்ததென்ன காரணமோ தாம்." என்றுதுதித்தலும், சிவாஞ்ஞையால் அன்றிரவிலே விநாயகக்கடவுள் யானையுருக்கொண்டணுகிப் பெரும்பயமுறுத்தியவழி, அவன் அத்தவறினீங்க வழிபட்டுவிடுத்த சிலயானைகளைத் திறையாகக்கொண்டமையால் யானை திறைகொண்டவனென அப்பெயர்பூண்டமையைக் குகைநமச்சிவாயதேசிகர் சரித்திரத்துணர்க.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அண்ணன்மா புகழ்மூ வரும்புனை யரும்பா வன்றியென் கவி
யுநின் றனக்காம், பண்ணுலா மிருவ ரிசைகொணின் செவி
யிற் பாணிமா ணொலியுமேற் றிலையோ, விண்ணுலா முடியின்
மேருவின் வடபால் வெயிலொரு புடையுற வொருபாற், றண்
ணிலா வெறிப்ப வளர்ந்தெழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா
யகனே. (௧)

துவக்கற வறிந்து பிறக்குமா ரூருந் துயர்ந்திடா தடைந்து
காண் மன்று, மூவப்புட னிலைத்து மரிக்குமோர் பதியு மொக்
குமோ நினைக்குநின் னகரைப், பவக்கடல் கடந்து முத்தியங்
கரையிற் படர்பவர் திகைப்பற நோக்கித், தவக்கல நடத்த
வுயர்ந்தெழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௨)

நீங்கருந் துயர்செய் வளிமுதன் மூன்ற னிலையுளே னவை
துரந் திடுமுன், வாங்கிநின் றனிவீட் டுறைகுவான் விரும்பி

---

(௧) கம்பளன் அசுவதரனென்னும் இருகந்தருவர்கள் ஒரு
ஞான்று பெரிதும்புகழ்ந்து பாடியவழிச் சிவபெருமான் திருவுள
முவந்து பணித்தவாறே என்றும் காதணிவடிவமாயமர்ந்து பா
டும்பெருவாழ்வு பெற்றனரென்பது சரிதமாகலின் இருவரென்
பது அக்கந்தருவர்களை; அன்றித் தும்புருநாரதரெனலும் ஒன்று.
வடபாலுள்ள மேருவைப்போலத் தென்பாலில் வளர்ந்தெழு
மென்றது, இச்சோணசைலம் சிவசொரூபமாய்ச் சூரியசந்திரர்
களை நேத்திரமாகக்கொண்டு விளங்கலினென்க.

தமிழ்ப்பாவென்றும் பாடம்.

(௨) துவக்கு-பாசப்பிணிப்பு. திகைப்பு-நெறிபிறழ்தலா
லுண்டாகுங் கலக்கம்; இது நிகழாவாறு மரக்கலமூர்வோர்
கரைக்கணுள்ளதொரு குறியினைக்குறித்துச் செல்லுமாறுபோல
முத்தியங்கரையிற்படர்பவர் இச்சோணசைலத்தைக்குறித்துச்
செல்லாநிற்பரென்பது.

(௩) வாதபித்தசிலேஷ்மங்களினிடமாகிய சரீரத்தில் ஒதுக்
கிருந்தயான் அவை என்னையோட்டுமுன் உமதுதனிவீட்டை

வந்தன னின்குறிப் பறியே, ளுங்குறை மதியே தாங்கியென் றுலக மறைகுறை யறநிறை மதியுந், தாங்கிய முடியோ டோங்கிய சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௩)

கனிமலை துவர்வாய்க் கோதையர்க் குருகுங் கன்மனக் கொடியனுக் கென்னி, துனிமலை பிறவி தவிர்த்தனை யெனநிற் சுளிபவ ரிலையெனக் கிரங்காய், பனிமலை கதிர்வந் துறநிலை யாடி பயின்றபீ டிகையென வுதயத், தனிமலை யிருப்ப வளர்ந்தெழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௪)

சுடரிலை நெடுவேற் கருங்கணூர்க் குருகித் துயர்ந்துநின் றல மரு மனநின், னடநவில் சரண பங்கய நினைந்து நைந்துநைந் துருகுநா ளுளதோ, மடலவிழ் மனைமாட் டெகினென வருகு மதியுறக் கார்த்திகை விளக்குத், தடமுடி யிலங்க வளர்ந்தெ ழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௫)

அருங்கவி வாத வூரனே முதலோ ரன்பிலே மென்றது வே ண்டி, யிரங்குதல் பொய்ம்மை யன்பிலே னனையா னியம்ப லே மெய்யெனக் கருளாய், கருங்கட முமிழு மீர்ங்கவுட் பனைக் கைக் கரியுரிக் கஞ்சுகங் கடுப்பத், தரங்கமுண் டெழுகார் முகில்பயில் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௬)

உரிமையுறப்பெற்று அதில் உறைகுவான் வந்தனனென்பது. தாங்கி - வினைக்குறிப்புப்பெயர். உம்மை இறந்ததுதழீஇயது.

(௪) கனிமலைதுவர்வாய் - கொவ்வைக்கனியைப்பொரும் செவ்வாய். துனிமலைபிறவி - துன்பைக்கொண்டபிறவி. பனி மலைகதிர் - பனியைக்கெடுக்குஞ்சூரியன். இச்சோணசைலப்பிரா னது எதிர்நிறுவிய நிலைக்கண்ணாடிப்பீடம் போல்கின்றது சூரிய னுறுங்கால் உதயகிரி என்றவாறு.

(௫) கார்த்திகைத்தீபம் செந்நிறம்வாய்ந்து ஓங்கியும், பிறை வெண்ணிறம்வாய்ந்து கூனியுமிருத்தலின், அவற்றைச் செந்தா மரைமலரும் அன்னமுமாக உருவகித்தனர்.

(௬) முகில் கஞ்சுகங்கடுப்பப் பயில் எனவியையும். கஞ் சுகம் - சட்டை. தரங்கம் - கடல். (சினையாகுபெயர்.)

புரத்துறு மவுணக் குழாமும்வண் டிசைகூர் பூங்கணை மத
னுமுன் பெறுநின், சிரித்தவெண் ணகையு நுதல்விழி நோக்
குஞ் சிறியனே னிருண்மலம் பெறுமோ, கருத்தினுங் கருத
வரியநுண் ணியனென் கடனற வுலகெலாங் காண்பான், றரி
த்ததி னால வடிவுறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.(௭)

ஆர்த்தெழு திரைகள் சுருண்டெறி கடனுஞ் சமுதுசெய் பெ
ரும்புகழ்த் தனிமை, தீர்த்திட வுளங்கொண் டவலனேன் றனை
நின் றிருவடிக் கன்பனுக் கிலையே, கார்த்திகை விளக்கு மணி
முடி சுமந்து கண்டவ ரகத்திரு ளனைத்துஞ், சாய்த்துநின் றெ
ழுந்து விளங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௮)

தொடையுடைத் திரடோ ணமன்புறத் துடலந் தொலைக்
குமு னகத்துட றுலைத்துத், தடையறத் திகழ்பே ரறிவுரு
வாகத் தமியனேற் கருளுநா ளுளதோ, புடையினிற் கரிக்கோ
டிளம்பிறை புனையப் பொங்குசோ தியங்கொடி விரித்த, சடை
யெனப் படர்ந்து கிடந்தொளிர் சோண சைலனே கைலைநா
யகனே. (௯)

கண்புன றுளிப்ப வழற்படு மிழுதிற் கரைந்துகு நெஞ்சினின்
றனையே, பெண்பயி லுருவ மொடுநினைந் தெனது பெண்மையு
லகற்றுநா ளுளதோ, வண்புனல் வேந்த னூர்கலிக் குடத்து
மணிமுகிற் கலயத்தின் முகந்து, தண்புன லாட்ட வாடுறுஞ்
சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௰)

வேலையர் துகில்சூழ் மலர்தலை யுலகின் மெய்யினைப் பொய்
யெனு மவர்க்கே, யேலவந் தருள்வ தன்றிமெய் யினைமெய்
யெனுமெனக் கருள்புரிந் திடாயோ, காலநன் குணர்ந்து சின
கரம் புகுந்து காண்டரி தெனுறுதுல கனைத்துஞ், சாலநின் றழி
யே கண்டிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௧௧)

(௭) கடன் - முறைமை. அது - மிகுதிப்பொருட்டு.
(௧௧) காணரிதென் றும்பாடம்.

மயலினு லழுந்தும் பிறவியா மளற்றை வளர்தரு நின்பெ ருங் கருணை, வெயிலினு லுலர்த்தி யெனதுளக் கமலம் விரிக்கு மொண் பரிதிநீ யலையோ, பயிலுமா லயமோர் சைலமோர் சைலம் பகைப்புல முருக்குகார் முகமோர், சைலமா துலனு மெனக்கொளுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கஉ)

புலம்புரி துயரங் கழன்றுநின் கழற்கால் புந்தியுஞ் சினகரத் திருத்தி, நலம்புரி புனிதர் பேரவை தமியே னணுகுவா னருளுநா ளுளதோ, வலம்புரி மனிதர் கடலென வொலித்து வளை வுற நடுவண்மந் தரம்போற், றலம்புரி தவத்தி னின்றொளிர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கங)

நீரினி லெழுமொக் குளினழி யுடம்பு நிலையென நிலைக்குமா னந்த, வாரிதி படிய வறிந்திடா துழலு மடமையே னுய்யுநா ளுளதோ, வேரியல் பதமுன் றேடுமக் கேழ லின்றுநா டியகி லைத் திடல்போற், சாரலி னென மருப்புழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கச)

கருத்திடை நினது கருணைமா மேனி கண்டெழுந் தைந்துநா வியம்பச், சிரத்தினி லமைத்த கரத்தொடு நினையான் றினம் வலம் புரியுமா றருளாய், வரத்திரு முடியின் மதிதிரு முடியின் வனைந்துகந் தரத்தினி லிருள்கந், தரத்தினி லிருத்தி விளங்கு றுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கரு)

பாரொலா மிகழு மிகழ்ச்சியும் புகழ்ச்சிப் பயனென வுணர்ந்துநா டொறுமா, ரூரனு ரவையி னிகழ்ந்தசொற் றுதியி னுவ

(கஉ) ஆலயம் கைலை; கார்முகம் மேரு; மாதுலன் இமையம் என்பது. அழுத்தும் என்றும்பாடம்.

(கரு) வரம் - மேன்மை. கந்தரம் - குகை; கழுத்து.

(கசு) பயன் - பொருள். சிவபெருமானுக்கு இகழ்ச்சிமொழியும் புகழ்ச்சிப்பொருளனவென்பது கருத்து. இதனை இவ்வாசிரியரருளிய சிவநாமமகிமையின் (அ) வது பாட்டிலுணர்க.

க்குநின் பதந்தொழ வருளா, யேருலா மண்டச் சுவர்மதின் மிசைப்பா விலங்குறு மண்டகோ ளகையாச், சாருமா லயத்தி லிலிங்கமாஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கசு)

இந்தியங் கரண முடலம்வே ருக்கி யிருண்மலப் படலமுங் கீறிக், கந்தமு மலரு மெனநினை யென்னிற் காண்பறக் காணு நா ளுளதோ, வந்தொரு களிறு முழுவையுங் கொன்ற மலி பகை தவிர்ப்பவெண் ணிகந்த, தந்தியும் புலியும் வளர்த்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கஎ)

முழங்குவண் டினங்கள் விருந்துணு மலங்கன் மொய்குழன் மகளிர்தம் மயலாற், புழுங்குமென் றனைநின் றிருவடி நிழலிற் புகவிடுத் தளிக்குநா ளுளதோ, வழங்குவெண் டிரையா றவிர் சடை கரப்ப மணிமுடி நின்றிழிந் திடல்போற், றழங்குவெள் ளருவி யிழிந்தொளிர் சோண சைலனே கைலைநாயகனே.(கஅ)

குன்றுதோ றாடுங் குமரனே யெனவுங் கொடுஞ்சிலை மதனவே ளெனவும், புன்றொழின் மனிதர்ப் புகழ்ந்துபாழ்க் கிறைக்கும் புலமைதீர்த் தெனக்கருள் புரியா, யொன்றொரு தினந்தோட் குட்குழைந் தனமென் றுருதுநா டொறுமக மேரு, தன்றலை தாழ்ப்ப வளர்ந்தெழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கக)

உணர்ந்துநாடொறும்தொழ எனவியையும். மிசைப்பா - மேற் பரப்பாகியவிமானம். மிசைப்பாலென்னும்பாடத்திற்கு மேற் பகுதியென்க. கோளகை - மேற்கடாகம்.

(கஎ) கந்தம் சிவத்திற்கும் மலர் ஆன்மாவிற்கும் ஒப்பு. வந்தவென்னும் பெயரெச்சத்தகரம் தொக்கது. எண்ணிறந்த என்றும் பாடம்.

(கஅ) சடை மறையாநிற்க அச்சடைக்கங்கை தான்மறை யாது இழிதல்போல அருவியிழியும் என்பது.

(கக) ஒன்று ஒருதினம் - முன்னேர்ந்த திரிபுரசங்காரகா லம். தோள் - கை. குழைதல் - வில்லாகவளைதல்.

வெண்டிரு நீறு புனையுமா தவர்க்கு விருந்துசெய் துறும் பெரு மிடியுங், கொண்டநல் விரதத் திளைக்குமியாக் கையுமிக் கொடியனேற் கருளுநா ளுளதோ, வண்டுழுங் குவளை மலர் தடஞ் சுனையின் மற்றைவா னவர்க்குரித் தன்றிச், சண்டியுண் மகிழ்ந்து கொளமலர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ()

வந்துமா மறலி யெனதுயி ருண்பான் மயிலையுண் சிரலினி ற்கின்றான், முந்திநீ யெனையா னந்தவா ரிதியின் மூழ்குற விடுத்தருள் புரியாய், நந்துமா மலையே யென்றுசா திப்ப நனைமலர் வேங்கையு மசோகுஞ், சந்துமேன் முளைப்பச் செய்துகொள் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (உக)

பூமழை யமரர் பொழியமா தவர்கட் புனன்மறு கிடைப் பொடி யடக்கத், தூமொழி மனைநீ தூதுபோம் பயனில் சொற்பதர் புடைத்திளைக் கின்றேன், யாமுணர் மிகுபே ருருவ மாய் வரினு மிருவரு முணர்த்திடி னன்றித், தாமுணர் கிலரொன் றெழுந்துயர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (உஉ)

கழைமொழிக் கொடியோர்க் கேவல்செய் துடலங் கமருகு மமிழ்தின்மங் குறுமல், விழைவறத் துறந்துன் றிருவடிக் கமலம் விழைகுநர்க் கேவல்செய் திலனே, மழைமதக் களி

(உ0) சுனையில் குவளைமலர் மலர் எனவியையும். சிவவடிவாகிய இம்மலையிற் பூத்தபூ சிவநிர்மாலியமாதலால் சண்டேசருக்கே உரித்தாதல் குறித்தவாறு.

(உக) மயிலை - மீன். சிரல் - மீன்குத்திப்பறவை. நந்துதல்- வளர்தல். சாதித்தல் - சிவசொரூபமாத லுண்மைதெளியாது உரைத்தல். நந்துளான்மலையேயென்றும்பாடம்.

(உஉ) தூதுபோம்பயன் - தூதுபோதற்கேதுவாகிய பொருட்சிறப்பு. யாம்வரினும் யாமுணர்த்திடினன்றி இருவரும் தாமுணர்ந்திலர் என இயையும்.

(உங) அரிமாவென்புழி இரண்டனுருபுவிரிக்க.

நல் யானைமத் தகம்பாய் வள்ளுகி ரோடுசெல் லரிமா, தழை சிறைச் சிம்புள் கொண்டெழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (உ௩)

கார்தரு சுருண்மென் குழற்சிறு நுதற்பூங் கணைபுரை மதரரிக் கருங்கட், டார்தரு குவவுக் கொங்கைநுண் மருங்குற் றையலார் மையலென் றொழிவேன், சீர்தரு மணியி னணிந்தன வெனக்கட் செவியுமொண் கேழலின் மருப்புஞ், சார்தரு முலக விளக்கெனுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ( )

நந்துகைத் தலத்து நாரணற் கயற்கு நவமணிக் கரகநீ ரிருந்து, மைந்துறக் குறித்து மாட்டியுங் காண்பான் மதித்திடா துனையெதிர்ந் திலரோ, யைந்துகைத் தனிக்கோட் டொருபெருங் களிறு மறுமுகம் படைத்தகே சரியுந், தந்தெமைப் புரக்குங் கருணைகூர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (உ௫)

வினையரும் புகலிக் கிறைமணப் பந்தர் விருந்தினுக் குதவிலேன் முந்திற், றுனையிரந் திடுவான் வந்தனன் பதநீ யுதவியென் றுயரொழித் தருளா, யினியபைந் தமிழின் பொதியமால் வரைபோ லிசைக்குரு காதிம மலையின், றனையயின் றீஞ்சொற் குருகுறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ( )

பெண்ணருங் கலமே யமுதமே யெனப்பெண் பேதையர்ப் புகழ்ந்தவந் திரிவேன், பண்ணுறுந் தொடர்பிற் பித்தவென் கினுநீ பயன்றர லறிந்துநிற் புகழேன், கண்ணுறுங் கவின்கூ

(உ௪) அணியின் - அணிபோல.

(உ௫) நாரணற்குநந்தும் அயற்குக்கரகநீரும் என உம்மை விரிக்க குறித்தல் - தொனிப்பித்தல்.

(உ௬ அருமை - இன்மை.

(உ௭) ஒளியால் இலக்கங்கோடி சூரியரையொப்பினும் இதமளித்தலில் அத்துணைச் சந்திரரையொத்தவரென்பார் "கதிர்களாருயிரங்கோடித் தண்ணிறம்" என்றார். இதனை * "தண்ணந்

ரவயவங் கரந்துங் கதிர்களா ருயிரங் கோடித், தன்னிறங் கரவா துயர்ந்தெழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ()

உயங்குறா விடைப்பூங் கோதைய ரல்கு லொளிமணிப் பாம்புதீண் டிதலான், மயங்குவேன் றனக்குன் பதமருந் துதவி மயக்கமென் றொழித்தருள் புரிவாய், முயங்குமா புகழ்ப்பூம் புகலியந் தணர்க்கு முத்துவெண் பந்தரீந் தகல்வான், றயங்குமீன் முத்துப் பந்தர்வாழ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (உஅ)

மெய்த்தவ ரடிக்குற் றேவலின் றிறத்தும் விளங்குமா கமவுணர்ச் சியினும், புத்தலர் கொடுநிற் பரவுபூ சையினும் பொழுதுபோக் கெனக்கருள் புரிவாய், முத்தமு மரவ மணிகளு மெறிந்து முதிர்தினைப் புனத்தெயின் மடவார், தத்தைகள் கடியுஞ் சாரலஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (உகூ)

பாயும்வெண் டிரைப்பே ராழிசூ ழுலகிற் பழமொழி யொழியமெய் யடியா, ராயுமென் மலரோர் மலையள வணிய வமர்ந்தநின் கோலம்யான் மறவேன், றூயவெண் மதியிற் களங்கமென் றுரைப்பச் சூழ்பசுங் கொடிபயி லுருவச், சாயைசென் றுறநின் றிலங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

நடமிடு பசும்பொற் புரவிமேற் கொண்டு நளினமென் மலர்க்கரத் தெறிபூம், படையொடு துரந்து வந்துமென் விடயப் பகைப்புலி தனையெறிந் திலையே, யடிநடு நிழல்சென் றெழுக

திங்களிற் றண்ணொளத் தன்கதிர் - வண்ணங்குன்றுரு ஞாயிறு[உஉ] என்பதனாலும் அறிக. * பிரபுலிங்கலீலை ஆரோகணகதி-உ.

(உஅ) மீன்முத்து - உடுக்களாகியமுத்து.

(௩௦) பழமொழியாவது - மலையளவுசுவாமிக்கு மலையளவு சாத்துவாருண்டோ? என்பது. அம்மொழியகல மலையளவாயுள்ள இக்கடவுளுக்குப் பலமலையளவாகவே மலர்களைச் சாத்துவரென அடியவர்மிகுதிகுறித்தது. மதியில் சாயையுற என்க.

உடலுடைய வகல்பெரும் புறத்துவா ரிதியிற், றடமுடி நிழல்செ ன்றுறவளர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௩௧)

யாவுமா முமையுண் ணுமுலை முலைப்பா லீந்துபா டச்செயா யெனினு, மேவுமா துயர்செய் சூலைநோ யெனினும் விடுத்துநிற் பாடுமா றருளா, யோவுமா னலது தொல்லுருக் கொளினேவே ளுன்றெடுத் திடுமென நினைந்து, தாவுமா னினமெண்ணிகந்தசூழ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௩௨)

விருப்பொடு வெறுப்பு மகன்றுபே ரின்ப வெள்ளத்து ளழுந்துநின் னடியார், திருப்பத மிறைஞ்சி யவர்க்குவே ளாண்மை செய்பெருஞ் செல்வமே யருளாய், பொருப்புக டொறும்வீழ் பொங்குவெள் ளருவி போன்றறி விலர்க்கிடை யருமற், றரிப்பருங் கருணை பொழிதருஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௩௩)

பொங்குறு கவினுங் கற்பும்வாய்ந் திலங்கு புண்ணிய மடந்தையும் பொருளு, மிங்குறன் குதவி யங்குவான் கதியி னிருத்துநிற் புலவரொன் புகழார், துங்கவெங் குறவர் புனத்திடு பரண்கா றுணித்துநட் டாரமீ மிசைமா, தங்கவெண் மருப்புப் பரப்புறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௩௪)

---

(௩௧) குதிரைவீரராதல் உமக்கியற்கையேயாகவும், அங்ஙனமே ஆரோகணித்தும் வந்தும் எறிந்தீரில்லை; இனியேனும் எறிவீராகவென்பது.

(௩௨) ஓவுமான் - இம்மலைவடிவில் ஏந்தப்படாதுள்ளமான். தொல் அரு - பழையசகளவடிவு. காத்தமைகுறித்து நம்மையே தாங்குவரென மானினஞ்சூழ்ந்தனவென்பது.

(௩௩) வேளாண்மை - உபகாரம். இயல்புணரார்க்கு அருவிபோலத்தோற்றி அஃதுணர்ந்தார்க்குக் கருணைவடிவாகக் காணப்படும் பெருக்குடையதென்பது.

(௩௪) ஆரந்துணித்துக் கால்நட்டு என இயையும். ஆரம் - சந்தனமரம். மீமிசை - மேல். (ஒருபொருட்பன்மொழி.)

போழ்ந்திடு வடுக்கண் மகளிரை யணைத்துப் புகழ்நந்தி பிர ம்படிக் கொதுங்கிச், சூழ்ந்திடு மமரர் நெருங்குசந் நிதியிற் றொ ண்டனேன் வரவருள் புரியாய், வாழ்ந்திடு மகக்கண் டொருகுதா ய் முலைப்பால் வழிந்தொழு குதலென வடியார், தாழ்ந்தெழ வருவி யொழுகுறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ()

நேர்ந்திடு மொருசெங் கோல்கொடு கொடுங்கோ னிமிர்ந்திட விலங்கைசென் றடைந்தோன், கூர்ந்தவன் பொடுநின் றிறைஞ் சுபு வழுத்துங் குரைகழ லிரக்கவுஞ் சுவல்யான், சேர்ந்திடு ம லைமான் பெருமுலை யுவமை சிறுமலை களுக்குத வாமற், சார்ந் திட விரும்பி வளர்ந்தெழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௩௬)

தெருமரும் பிறவி தமையகன் றிடாத தேவரைத் தேவரெ ன் றெண்ணி, யருமருந் தனைய நினையடை யாத வறிவிலார் பவப்பிணி யறுமோ, கரிமருங் கணைந்த தெனமுழை வாயிற் கார்வர விரைந்தெழுந் துகள்கே, சரிமறைந் திருந்து காணு றுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௩௭)

ஆண்டுகம் பலசென் றிடவிருந் திடினு மன்றியோ ரிமைப் பினி லுடல, மாண்டுகு மெனினு நன்றுநின் கமல மலரடிக்

---

(௩௫) மகளிரையணைத்தல் - கூட்டமிகுதியால் தம்மனைவி மார்க்கு ஊறுநேராமைப்பொருட்டு. மக - மக்கள். தாயின்கண் அன்புமிகுதிச்சின்னமாக முலைப்பாலொழுகுதல்போல ஈண்டு அருண்மிகுதிச்சின்னமாக அருவியொழுகும் என்க.

(௩௬) செங்கோலாகவென்பார் கொடுங்கோனிமிர்ந்திட வென்றார். செங்கோல் கொடுங்கோலென்பவை நீதி அநீதி மேலன. நிமிர்தல் - ஓடலுமாம். கழல் - தானியாகுபெயர்.

(௩௮) திருவடிப்பத்திசித்தித்தவர் சிவகதிபெற்றவரேயாகலின் அவருடலம் பன்னாளிருப்பினும் அன்றிச் சின்னாளிலொழியினும் அதுபற்றிக் கவலையின்றென்பது.

கன்பரா யிருப்பிற், பூண்டயங் கயில்வேற் குதலையர் றீஞ்சொற்
புதல்வன்மே லிவர்செய லெனமாரத், தாண்டன்வந் திவரவி
ளங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௩௮)

விரைவிடை யிவரு நினைப்பிற வாமை வேண்டுநர் வேண்
டுக மதுரம், பெருகுறு தமிழ்ச்சொன் மலர்நினக் கணியும் பிற
வியே வேண்டுவன் றமியே, னிருசுடர் களுமேல் கீழ்வரை
பொருந்த விடையுறன் மணிக்குடக் காவைத், தரையிடை யிரு
த்தி நிற்றனோர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௩௯)

ஒண்மணிப் பசும்பொற் பூணிள முலையார்க் குளத்திட மெ
லாமளித் தடியார், கண்மணிக் கமையா விருந்துசெய் தரு
ணீ கணமிருப் பதற்கிடம் புரியேன், வெண்மணிக் கழைமுன்
கரியநெற் றிதழி வேங்கைபொன் சொரியமா சுணங்க, டண்ம
ணிப் பைக ளவிழ்த்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

அருங்கலம் புனையு மகளிரோ ரிருவ ரணிமணம் புணர்த்தி
வா ரணமுந், துரங்கமும் புலவர்க் குதவுநின் றனையே துதித்
திடா துழன்றனன் வறிதே, மருங்குநின் றழகா லத்திதாங்

---

(௩௯) பௌர்ணிமையில் சூரியன் அத்தகிரியை யடையுங்
கால் சந்திரன் உதயகிரியிலுதித்தமர்வருகலின் அக்காலஞ்சுட்
டிவர்ணித்தபடி. காவென்பது காவப்படுதலிற் போந்தபெயர்.
இது காவடியெனவழங்கும். சூரியசந்திரர்களையியக்கி இடைநிற்
றலின் காவுவோர்க்கு உவமித்ததென்க.

(௪௧) கைலைக்கெழுந்தருளுதற்குத் திருவஞ்சைக்களத்தில்
வாரணமும் இவ்வுலகிற்சஞ்சரித்தற்குத் திருநாகைக்காரோண
த்தில் துரங்கமும் உதவியதென்க. தாமரைமலர் அலங்காரதீபத்
திற்கும் தரங்கம் கைக்கும் சுனை தாங்குவோர்க்கும் ஒப்பு. அழ
காலத்தி அழகியநீராஞ்சனமெனக்கொண்டு, சுனை தட்டும்
செந்தாமரைமலர்ப்பரப்பு செந்நீரும் அப்பரப்புத் தரங்கத்தா
லசைதல் அந்நீரினசைவுமாக்கலும் ஒன்று.

குவபோன் மனாமலர்ப் பெருஞ்சுனை யொடுபூந், தரங்கஙின்
றிலங்க விளங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௪௧)

ஏனுறு மமரர் கடைகட லளித்த விருளொடு மணிமிடற்
றடியே, ஞணவ விருளுங் கலந்திடிற் கருமை யழகுமிக் கிலங்
குறுங் கண்டாய், மாணெழில் வராக முழும்புழை யனந்தன்
மணியொளிப் பிழம்பெழல் சிறுதீத், தாணுவின் முருக னெழு
தனேர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௪௨)

மின்னவிர் சடிலக் கற்றையு மருள்கூர் விழிகளுந் திருமுகத்
தழகுங், கன்னவி றிரடோ ளுன்குமீ ரடியுங் கண்டுகண் களி
க்குநா ளுளதோ, வின்னிசை யொலிகேட் டுருகுதல் கம்ப
விழிதர வருவிகிம் புருடர், தன்னிக ரிசைகூர் சாரலஞ் சோ
ண சைலனே கைலைநா யகனே. (௪௩)

அள்ளிவெண் டிருநீ றுடன்முழு தணியு மடியவர்ப் பெறி
னெழூந் திளங்கன், றுள்ளிநின் றுருகு மன்னையின் மனநெக்
குருகுபு சென்றிறைஞ் சிலனே, யெள்ளிவெம் புலியெண் கரி
திரு மேனி யேறுத றகாதென வெகுண்டு, தள்ளிவந் தருவி
யிழிதனேர் சோண சைலனே கைலைநாயகனே. (௪௪)

இழையெனத் தளர்சிற் றிடையுறு முலையா ளெனக்குவண்
புகலிவேந் தயின்ற, கழுமணிப் பசும்பொற் குலவுபாற் கிண்ண
ங் கழுவுநீர் வார்ப்பதற் குரையாய், முழையிடைக் கதிர்மாம
ணிவிளக் கேற்றி முசுக்கலை பிணவொடு மசோகத், தழையிடை
த் தழுவி யுறங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ( )

---

(௪௨) பெரிய தீர்த்தம்பமாயமரும் சிவபெருமானருகே சிறி
யதீர்த்தம்பமாக முருகக்கடவுளெழுதலொக்கும் மணியொளித்
திரட்சி என்பது. இருளொடுகலந்திடில் மிடற்று கருமையழகு
மிக்கிலங்குறும் என இயையும்.

(௪௪) தள்ளிவந்திழிதலொக்கும் அருவியென்க.

(௪௫) முசு - ஓர்விதக்குரங்கு. கலை - ஆண். பிண - பெண்.
பிணவொடும் உறங்குறுமென்ன இயையும்.

வினைவழி யுடலிற் கமைந்துறு முணவே வேண்டினர் வினைகொடு புணரா, நனைமலர் புனைநின் திருவடி யடைவா றொடோறும் வேண்டில ருலகர், கனையிருள் கரந்த விடமறிந் துணைப்போங் காட்சியிற் புனக்கிளித் தொகுதி, தனையெறி மணிகண் முழைபுகுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (சக)

மாங்குயின் மிழற்று நாவலூர்ப் புலவன் மறுப்பவு முடிமிசை யிருத்தும், பூங்கழ லடியேன் றலைமிசை யிருத்தப் புகலினு மென்கொனீ யிரங்கா, யோங்குறு மண்ட கோளகை யளவு முயர்ந்துமோர் மழவிடை முதுகிற், ருங்குபு நடக்க விருந்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (சஎ)

ஈரமு மருளு மொழுக்கமுஞ் சால்பு மின்சொலு மிந்தியப் பகைவெல், வீரமு மருளி யெனதுவெம் பிறவி விலக்கியாட் கொள்ளுநா ளுளதோ, வாரமு மகிலுந் தடிந்துசெம் மணிக ளரித்தெறிந் தெறும்வலிக் குறவர், சாரலி னிறுங்கு விதைக் குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (சஅ)

தொகைமிகு மமரர் முனிவரர் பரவித் தொழுதகை யொடுவிரை கமழ்பூம், புகைமிகு மணிமண் டபத்திடை நெருங்கப் புழுகுநீ யணிதல்கண் டுவந்தேன், குகைமிகு வாயிற் சோதிமா

(சக) வினையாற்புணராத்திருவடி என்க. கனை - நெருக்கம். இருட்கு இடமாகலின் முழையை இருள்கரந்தவிடமென்றார்.

(சஎ) நாவலூர்ப்புலவர்மறுத்தது திருவதிகையினருகுள்ள சித்தவடமடத்தில். (சஅ) எறும்வலி - ஒருபொருட்பன்மொழி.

(சக) முன் ஓர்புழுகுப்பூனை இச்சோணசைல பிரானுக்குச் சார்ந்தெனப்புழுகையப்பி வசித்தபுண்ணியத்தால் அயோத்தியில் ஏமாங்கதவேந்தனாகியுதித்துப் பூர்வசன்மவாசனையால் ஈங்கெய்தி அத்தொண்டையேயியற்றிச் சிவபதமெய்திய ஐதிகம் பற்றிநடக்கும் அம்மகோற்சவதரிசனங் கிடைக்கப்பெற்ற உவகைமேலீட்டாற் றுதித்தவாறு. இச்சரிதம் அருணகிரிபுராணத்

மாஞ்சேர் குளிர்மதி விழுங்கவாய் வைத்த, தகைமிகு மூரந் திரளைநேர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (சக)

சினம்படு முளங்கொன் றவரவை யெனையுஞ் சேர்ப்பது தகு மூனக் கிசைவண், டினம்படு மலரி னகவித மொடுபுல் விதழு மொன் றுதலுல குடைத்தே, மனம்படு மடிமை யுளன்சிலை யெறிக்கு மனங்குழைந் தமையவள் களபத், தனம்பட வடிவங் குழைந்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (ருo)

வாம்பரி கரிதேர் சிவிகைபொற் குவியன் மணிப்பணி பெரு ம்புவி யாட்சி, யாம்பரி சலவென் றுன்பத மருவி னன்றியென் கவிகளென் கவிகள், காம்பரி முரண்மும் மதகரி வளைத்த கை விட மோதலாற் கதிர்த்தேர்த், தாம்பரி துணுக்கென் றீர்த்தி டுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (ருக)

துன்னுறு துயரப் பிறவிவெங் கொடுநோய் தொலைப்பினுந் தொலைத்திடா துறினு, நின்னடி மலரை யன்றியான் மறந்து நினைப்பனோ விறக்கும்வா னவரை, மன்னளி பருக வுடையி ருன் மதுவும் வாரண மதமும்வெள் ளருவி, தன்னொடு மிகலி யொழுகுறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (ருஉ)

தீரினு லழலால் வருங்கொடும் பிணியா னிருதரா லலகையால் விலங்காற், சோரரால் வருந்து மவரலர் நினது தூயநா மம்பு

தது. சோணசைலநாதருக்குக் குகை திருவாய்; சோதிமரம் அன்னபாத்திரம்; சந்திரன் பாற்றிரளன்னம் போல்வன.

(ருக) ஆம்பரிசு - விருத்திக்குந்தன்மையன. மருவின் - உட் பொருளாகி நிலவின். காம்பு அரி மோதலால் எனவியையும். காம்பு அரி - ஒருபொருட்பன்மொழி (மூங்கில்.)

(ருஉ) இகலியொழுகல் - நிறம் மாறுபட்டுப் பெருகல்.

(ருா) சீர் உலாம் மணி - கனம்வாய்ந்த அரதனமணியும், பொலிவமைந்தகண்மணியும்; அரி - சிங்கமும், செவ்வரியும்; திசை - திக்கும், நோக்கமும்; எழில்மை - எழுச்சியுடையமேக

கன் றிடுவார், சிருலா மணியா லரிபர வுதலாற் றிசையுற நீள் கையா லெழின்மை, சார்தலா லுமையாள் விழிநிகர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௫௩)

முகவிளக் கென்ன மணிக்குழை மிளிர முலைமுகட் டணி பெற மலராள், பகல்விளக் கென்ன வொளிகெட வரும்பொற் பாவையர்க் கிரங்கிடா தருளா, யகவிளக் கென்ன வகறிரி நெய்தீ யாக்குவோ ரின்றியே யெழுந்த, சகவிளக் கென்ன விளங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௫௪)

நீலியோ டினைநா டொறுமருச் சித்து நின்றொழில் புரிந்திட வுடற்குக், கூலியோ தனமென் றளிப்பவர்க் கன்றிக் கூற்றினைக் கடக்குமா றெளிதோ, மாலியோ சனையின் வணங்குறுங் கைலை மலைநிவே தித்திடக் குவித்த, சாலியோ தனமென் றிடத்திகழ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௫௫)

தோற்றிடும் பிறவி யெனுங்கடல் வீழ்ந்து துயர்ப்பிணி யெனுமலை யலைப்பக், கூற்றெனு முதலை விழுங்குமுன் னினைது குரைகழற் கரைபுக விடுப்பா, யேற்றிடும் விளக்கின் வேறுபட் டகத்தி னிருளெலாந் தன்பெய ரொருகாற், சாற்றினு மொழிக்கும் விளக்கெனுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ()

மும், அழகியமையும் ஆம். எழில் எழுச்சியாங்கால் * "நுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழினலம்" என்புழிப்போல இல் தொழிற் பெயர்விகுதியென்க. * திருக்குறள் - (ச0எ)

(௫௪) மிளிர பெற கெட வரும் என்க. அகம் - இல்லம்.

(௫௫) நீலி - நீலநிறவடிவத்தையுடைய உமாதேவி. பிறப் பறுக்கலுற்றார்க்கு உடம்புமிகையேனும், முத்திசித்திக்கும்வ ரையும் கடவுள்வழிபாட்டிற்கு வேண்டப்படுதலின் அதன்பொ ருட்டு ஒம்புவார்க்கல்லது போகாதியனுபவத்தின்பொருட்டு ஓம்புவார்க்குக் கூற்றைக்கடத்தலரிதென்பதாம். திருமாலும் நெடுந்தூரத்தினின்றுவணங்கும் கைலை தமக்கெதிர்குவித்த அன் னக்குவியல்போன்றுவிளங்கத் திகழுஞ்சோணசைலரென்க.

கந்தர மிருந்து மடகுரீ ரயின்றுங் கரநிலத் தமைத்திரு பதமூ, மந்தர நிமிர்த்து நின்னிலை யறியா ரரும்பவ மொழியுமோ வுரையா, யிந்திரன் வனத்து மல்லிகை மலரி னிண்டைசாத் தியதென நிறைந்த, சந்திரன் முடிமேல் வந்துறுஞ் சோணசைலனே கைலைநா யகனே. (ருஎ)

கூம்புறு கரமு மலர்ந்திடு முகமுங் கொண்டுநின் றனைவலம் புரிவோர், மேம்படு சரண மலர்ப்பொடி மேனி மேற்படிற் பவம்பொடி படுமே, பூம்பொழிற் புகலிக் கிறைவனு னிலஞ்சேர் புண்ணியத் தலங்களி னடைந்து, தாம்புனை பதிகந் தொறும்புகழ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (ருஅ)

கானமே மருவும் விலங்கினுங் கடையேன் கற்பவை கற்றிலேன் விடய, ஞானமே யுடையே னறிஞரைக் காணி னணிலே னுய்யுநா ளுளதோ, வானமே யளவு நெடுங்கிரி மலய வாதமோ துறுபவர் கட்குத், தானமே யுதவ வளர்ந்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (ருகூ)

விழைவொடு மறஞ்செய் துய்கவென் றுரைக்கும் விதியினைக் கவளமுண் டெனவுங், கழைசுளி நெடுநல் யானையின் முனிந்து கடக்குமென் பவமொழிந் திடுமோ, மழைமுகில் வந்து தவழ்ந்துவிண் படரு மலிதரு புகையென வெழுந்து, தழலுருவுண்மை விளக்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ()

(ருஎ) நிலையாவது - ஆன்மாக்களுக்கு வீடுபேறளித்தற்பொருட்டு நிக்கிரகானுக்கிரகம்பூண்டு நிலவுமியல்பு.

(ருஅ) ஆளுடையபிள்ளையார் பதிகந்தொறும் புகழ்ந்தது-ஒன்பதாவது திருப்பாட்டேறும்.

(ருகூ) விரகவேதனைக்கேதுவாகிய தென்றலால் வருந்துவார்க்குக் குகையாதியதானமளிப்பான் ஓங்கியதென்பது.

(கூ0) யானைபோல் விதியினை முனிந்து கடக்குமென்க. உண்க என்பதன் ஈறுதொக்கது.

வாத்திய முழங்கச் சிவிகையுங் கரியு மாறியூர்ந் துலவிவாழ்ந் தவரு, மேத்திய மொழியோ டிரக்கையா னின்குற் றேவலே வாழ்வென வறிந்தேன், பாத்திய மணிகள் கொண்டிழைத் திலங்கும் பாரவா சிகைமணி மேகஞ், சாத்திய தெனவில் வளைந் துறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (சுக)

குலத்தினிற் பிறந்து மலகினூல் கற்றுங் குணத்தினிற் சிறந் துநல் விரத, பலத்தினிற் கவர்ந்து நின்னடி யவர்க்குப் பரிவிலார் கதியிலா தவரே, கலத்தினிற் பொலிந்த விமயமீன் றெடுத்த கன்னிநுண் ணிடைமிசைக் களபா, சலத்தினிற் குறுதி கொடுத்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (சுஉ)

மூடக விருளோ டென்னையின் றுண்ணு முலையரா சாலகற்று வலென், சூடரு மொழியா லடைந்தனன் றமியேன் சூள்வழு வாதுநீ யருளாய், வீடுறுங் கவரி கீழ்விழ வுறல்கார் மிசையனம் பன்றிதா மாறித், தாடலை தருவ வடைதனேர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (சுங)

ஐயநுண் மருங்குன் மாதர்மேல் வைத்த வாதர வுன்பதாம் புயத்து, மெய்யுறு நறுமென் கலவையின் விருப்பு வெண்டிரு நீற்றினும் வருமோ, கொய்யுறு தினைவீழ்ந் திடுபசுங் கிள்ளைக் குழுக்கடோ ரணமென வெழுந்து, தையலர் கடியப் பறந்துறு ஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (சுச)

(சுக) பாத்தியமணி - தேர்ந்தெடுத்த நவமணி. வாசிகை - திருவாசிகை. மணிமேகம் - மணிகளைப்பொழியும் சம்வர்த்தம்.

(சுஉ) கவர்தல் - வேட்கைப்பெருக்கம். கலத்தினிற்பொலிந்தகன்னியெனமுடிக்க. தனங்களுக்கு உறுதிகொடுத்தல் - தம் வடிவங்குழைந்து அவைக்குத் திண்மைபயத்தல்.

(சுங) அகவிருளோடு சூள்மொழிபகர்ந்தடைந்தனன் எனவும் கார்மிசையுறலெனவும் கொள்க. வீடுறல் - வழுவல்.

கனலினூ டமைத்த விழுதென வுருகக் கற்றநின் றுள்ளமெ
ன் கரங்கள், புனலுமாய் மலருங் கொடுநினைப் பூசை புரிந்
திலவென்செய்கோ வுளையாய், சினவுநோய் மருந்து வேறு
கொண் டிருக்குஞ் சிலம்புக ளுணவுட் கொள்வோர், சனன
நோய் மருந்தா யெழுந்திடுஞ் சோண சைலனே கைலாய
கனே. (௬௫)

ஊழுறு மணிப்பொற் கோயில்போய் வாவ லுறக்கொடுத்
தாங்குநிற் புணர்த்தாப், பாழுறு மனம்பே ரவாக்குடி யிருப்
பப் பண்ணுமென் கண்ணுநன் னுவையோ, வீழுறு மெயினர்
கிழங்ககழ் குழியும் வேழம்வீழ் குழிகளு நிரம்பத், தாழுறு
மருவி பொன்சொரி சோண சைலனே கைலாயகனே. ()

பைம்மறிப் படுப்பி னுள்ளறி யாமற் பணிநறுந் துகில்புனை
மடவார், மெய்ம்மிசைக் கருந்தோல் கண்டுவந் துழலும் வினை
யினே னுய்யுநா ளுளதோ, செம்மலர்ப் பதம்பா தலங்கடந்
திடவான் றிருமுடி கடப்பினு மூவர், தம்மியற் செப்பி னடங்
குறுஞ் சோண சைலனே கைலாயகனே. (௬௭)

செக்குறு திலத்தின் வருந்துபு பிறக்குஞ் செல்லலு நாடி
யின் பிணிப்பு, நெக்குற வறிவு கலங்குசாக் காடு நினைதொறு

---

(௬௬) ஊழ் - வரிசை - வீழல் - விரும்பல்.

(௬௭) பை மறிப்படுப்பின் - பையைத் திருப்பிப்பார்ப்பது போல் என்க. * "பைம்மறியாப் பார்க்கப்படும்." என்றார் பிறரும். பைம்மறிப்படுத்தியென்னும்பாடத்திற்கு, பைம்மறிபோலாக்கியெனக்கொள்க. கருந்தோல் - (அகத்துள்ள அசுத்தந் தோன்றாவாறு மேற்பொதிந்த) பெருந்தோல். இயல் - இயற்றமிழையும் நிறத்தையும், செப்பு - சொல்லையும் சிமிழையும் உணர்த்திநின்றன.; (* நாலடியார் தூய்தன்மை - ௨.)

(௬௮) அரி-சிங்கம். கரியென்னுமுழக்கம்-கரியெனக்கொண்டு ஆரவாரிக்குமுழக்கம். இது அரிகரியென்னுமுழக்கமும் அரகர

முளம்பதைக் கின்றேன், மொய்க்குறு முகில்கண் டரிகரி
யென்னு முழக்கமு மரகர வென்னுந், தக்கவர் முழக்கு மெதி
ரெழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௬௮)

மரணமும் பிறவித் துயருநீங் குறநால் வாய்ச்சிலம் பிக்க
ருள் புரிந்த, கருணியென் றுனைவந் தடைந்தன னினிநின் கரு
த்தினை யின்னதென் றறியேன், முரணிபம் பரூஉக்கை தலை
மிசை யெடுப்ப முழைக்கரும் பாம்பென மணித்தேர்த், தரணி
யுள் வெருவி யகன்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

அங்கையின் வைத்த கூர்ங்கனன் மழுவா லருவினைக் காடற
வெறிந்து, மங்கலில் பத்தி வித்திட வடியேன் மனத்தினைத்
திருத்துநா ளுளதோ, பொங்குறு செக்கர் கருவிசும் புறவேள்
புரத்தெரி கதுவிட நோக்கித், தங்குத லொப்ப நின்றிடுஞ்
சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௭௦)

சுருக்குமைம் புலனும் விரிக்குமூ தறிவுந் துன்னுநல் லினமு
நீத் தகன்றே, யிருக்கும்வெங் கயவ ரினமுமென் றருளி யென்
னைநின் னடிமைசெய் தருள்வாய், முருக்குமங் கதமா மணியு
மிழ்ந் தகன்ற முழைதழற் றெனவுளம் வெருவித், தருக்குமொ
ண் புலிசென் றுறமருள் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

அந்தரி குமரி யஞ்சலி கௌரி யம்பிகை மனோன்மனி மத
ங்கி, சுந்தரி யுமையுண் ணாமுலை யெனநின் றுணைவியை வாழ்

வென்னுமுழக்கமும் இகலியெழுமென முரண்படநிற்பதும் ஓர்க.

(௬௯) சிலம்பிக்கருளியது சீகாளத்தியிலும் திருவானைக்காவிலுமாகலின் சரிதம் அத்தலபுராணங்களுட்காண்க. கருணி - கருணையுடையவன். முரண் - வலிமை. தரணி - சூரியன்.

(௭௦) கருவிசும்புறநின்றிடுமென இயையும். கருவிசும்பு மன்மதனுக்கும் செக்கர் அவனுடலிற்பற்றியதீக்கும் ஒப்பு.

(௭௧) ஐம்புலச்சுருக்கமும் மூதறிவுவிரிவும் நல்லினந்துன்னலும் கயவரினம்நீத்தகன்றிருத்தலும் அருளி அடிமைகொள்க வென்பது. தழற்று - தழலது.

த்துமா றருளாய், வந்தரி சுருதி மருங்கினிற் பாட வயங்குதும் புருவுநா ரதனுந், தந்திரி யிசையாழ் பாடுறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (எ௨)

நீக்குறு மயலு நிலைத்தபே ரறிவு நின்றிரு வடிமலர்க் கன்பு, காக்குறு மனமு முடையமெய்த் தொண்டர் கணத்தினு ளெனைவிடுத் தருளாய், தேக்குறு மிருளிற் கன்னல்காட் டுவபோற் றென்றல்வந் தசைதொறு மெல்லத், தாக்குறு காந்த டுடுப்பலர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (எ௩)

பவமிலே மினியா மென்றிறு மாந்து பயமற விருந்திடப் பத்தி, நவமிலே மடியே மென்செய்வா னிருந்து நாளினை வழி தொழிக் கின்றே, மவமிலே மிமையா விழியினுற் காண்கை யால்வலங் கொளவடி நிலந்தோய், தவமிலே மெனவான் சுரர் தொழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (எ௪)

கண்கணிற் பரிந்து கண்டுவப் பனவே கைகணிற் றொழுபவே செவிகள், பண்களிற் புகழும் புகழ்ச்சிகேட் பனவே பதநினை வலம்புரி வனவே, யெண்குபுற் றிடப்ப வெழுமணி கரவா விரு

(எ௨) திருவருட்சத்தியானே தேவரீரையடையவேண்டுதலின் அச்சத்திவழிபாடும் அருள்கவென்பது. அரி - வண்டு.

(எ௩) காட்டுவபோல் தாக்குறுகாந்தளென்க. நாழிகையை அறிந்துகோடற்கு அக்காலத்துவழங்கிய இயந்திரத்தைச்சுட்டி வர்ணித்தபடி; அன்றி, இக்காலத்துவழங்குவதேயெனின் தேன் கூடு கடிகாரக்கருவிக்கும், அதில் மெல்லத்தாக்குங்காந்தள்மொட்டு மெல்லப்புடைபெயரும் நிலைமுள்ளுக்கும், அம்மொட்டில் முறுக்குடைந்துவிரியுந் தனியிதழ் விரைந்துலவுமுள்ளுக்கும், தாக்குதலோசை ஒலிக்கும் உவமித்ததென்க.

(எ௪) பத்திநவம்-பத்தியாகியபுதுமை. கடவுளை இமையா விழியாற்காணலும் கால் நிலந்தோய வலம்வருதலுமே தவமும், அவைபெறுமையே அவமுமாதல் குறிப்பித்தவாறு.

ந்துசென் றிருள்கவர் வனபோற், றண்கதிர்க் கற்றை கான்றிடு
ஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (எரு)

நிணந்திகழ் வடிவேற் காளையே யென்று நேரிழை யவர்வி
ழைந் திடுவோர், குணந்திரி தளிரின் மடியவே கண்டுங் கொடி
யனேன் வாழ்வுவந் திருந்தேன், மணந்திமிர் மகளிர் சிலம்பொ
டு மைந்தர் வார்கழ றுவக்கிட வலம்போய்த், தணந்திடு மமயத்
தறிந்துநான் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (எசு)

மாந்தளிர் கவற்று மணிச்சிலம் படிகள் வடுவகிர் பொருவும்
வா ணெடுங்கண், காந்தளி னிமைக்கு மங்கையென் றவலக்
கன்னியர்ப் புகழ்வினை யறுமோ, பூந்திரை சுருட்டுங் கடல்
கடை குநரொண் பொறியர வின்றிமா தவர்க்குச், சாந்துய
ரகற்று மருந்தருள் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (எஎ)

சிந்தனை கலங்கி யிணைவிழி யிருண்டு செவிகளுஞ் செவிடுபட்
டைம்மே, லுந்திட வுயிர்போம் பொழுதுநின் வடிவ முளங்
கொளும் பரிசெனக் கருளாய், மந்தர சைலந் தருவிடங் கள
த்து வைத்திடத் தினிவிம சைலந், தந்திடு மமுதை வைத்திடு
ஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (எஅ)

நயங்கொளு மலரா னின்றிரு வடியை நாடொறு முயிரு
ணுங் கூற்றம், பயங்கொள வகலா தருச்சனை புரிந்து பாகதி
யடையுநா ளுளதோ, வயங்கொளும் விடயப் பெரும்பகை கட
ந்து வானநா டாண்டிட மதிப்போர், சயங்கொள வடைதற்கர
ணமாஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (எகூ)

(எரு) இருட்செறிவுபோலும் கரடியினிறந்தோன்றுந்தப்படி மணி கதிர்பரப்புமென்க.

(எசு) குணம் - தன்மை. இவ்வாழ்வெனச் சுட்டுவருவிக்க. சிலம்புங்கழலுந் துவக்குண்டது முன்னரறியாமை சனநெருக்கத்தாலென்க. கழல் - அரவின்படம்போலமைந்து கொக்கிபோன்றிருத்தலின் துவக்குங்கருவியாயிற்று.

(எகூ) வானநாடு - ஈண்டு முத்தியுலகம்.

பிரம்பொரு கரங்கொண் டடிப்பநந் தீசர் பெருங்கல்வீழ் பாசியி னிமையோர், சிரம்பொர வொதுங்கி நெருங்குநின் னவையிற் றீயனே னணையுநா ளுளதோ, வரம்பொர வகன்ற விலங்கிலை நெடுவே லமர்த்தகட் கிரிமக ளிணைக்குந், சரம்பொர விருந்து விளங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.()

காமனை முனிந்த முனிவரர் புகுமெய்க் கதியிடைப் புகவிடுத் திடினும், பாமர னிவனென் றிருளினுய்ப் பினுநின் பதமல ரன்றிவே றுளதோ, வாமனை பொருந்து முலகுள குவட்டு மலைகள்போ லாதுணை முலையாந், தாமரை பொருந்து மானுள் வாழ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (அக)

தொடுக்குமா கமங்க ளௌலாஞ்சொலைந் தெழுத்துந் துணிந்த நெஞ் சிருக்கையாற் பகையைப், படைக்கைதா னிருந்து மஞ்சு றுமவர்போற் பகட்டுமா மறலியை வெருவேன், மடக்குவார் கலாப மயிறுயி லெழுந்து மருவலர் வேங்கைமீ தகவத், தடக் கைவா ரணங்கள் பிளிறிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (அஉ)

சிந்தியா துடல முழுதுநீ றணிய நேசியா தமலவைந் தெழுத்துஞ், சிந்தியா துழலு மெனைக்கொடுங் கூற்றென் செய்யுமோ

(அ0) பரசிபோலொதுங்கி நெருங்குமவையென்க. அமர்த் தல் - பொருதல்.

(அக) உண்ணாமுலைகளென்னுந் தாமரையரும்புகளைக்கொ ண்டமான் - உண்ணாமுலையம்மையார். "உணாமுலையா டாமரை பொருந்துமான்" என்பதுபாடமேல் உண்ணாமுலையம்மையாரது முகத்தாமரையிலுள்ள கண்களாகியமான்கள் என்க.

(அஉ) ஐந்தெழுத்தும் எனது திடம்பெற்றமனத்திலிருக் கையால் மறலியைவெருவேன் என்பது. அகவல் - கூவல்.

(அங) அரவம்-பதஞ்சலிமுனிவர். மண் உணி - உலகங்களை யுண்டதிருமால். அவர் கற்பாந்தத்திலே உலகங்களையும் உயிர்

வறிந்திலேன் றமியேன், வந்தியா வரவ மன்றிடைக் கண்ட மலர்சிலம் படியையமண் ணுணிபோய்ச், சந்தியா தயர வொளி த்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (அங)

மங்கையர் பாரக் கொங்கையங் குவட்டு மதர்விழிக் கடலினு ளகக், கங்குலி னூடுஞ் சென்றவென் மனத்தைக் கதியிடை நடத்துமா றெளிதோ, செங்கதிர் காலை மாலையுந் தங்கச் சிலம் புள வெனக்கடும் பகலிற், றங்குற நீடி நின்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (அச)

கண்டிகைக் கலனே கலனென விழைந்து காயமே லணிந்து வெண்ணீற்றுப், புண்டரக் குறிசேர் நுதலொடு நினையான் பூசனை புரியுமா றருளாய், முண்டகச் செழும்பூ வெனவிளக் கெரியு முடிமிசை முத்துமேற் கட்டித், தண்டிரைக் கங்கை யாறுசேர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (அரு)

நாவினைந் தெழுத்து மந்திர மலாத நவிற்றுவோர் தமையுநீ யிருப்பப், பாவினங் கொடுபுன் மனிதரைப் புகழும் பாமரர் தமையுமென் றொழிவேன், கோவினம் புரப்பக் குன்றமன் றெடுத்த குன்றமம் பாடகக் குன்றந், தாவினஞ் சிலையென் றெடுத்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (அசு)

திங்களுங் கதிரு மிலங்கிய மானுந் திகழ்பெரும் பூதமோ ரைந்துங், கங்குலும் பகலுங் கடந்தநின் வடிவங் கண்டுகண் களிக்குநா ளுளதோ, பொங்குகுங் குலியக் கலயவா ரழலிற் புகையெனச் சரோருக வல்லி, தங்குவண் டெழும்பூம் பொய்கைசூழ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (அஎ)

கலையும் தமதுதரத்துளொடுக்கிக்கொண்டு அறிதுயிலமர்வரென் பது புராணசித்தம். அரவங்கண்ட அடியை மண் ணுணியென் னும்பாம்பு காணுதயரவென்பதேர் நயமுங்காண்க.

(அஎ) இயமானனுமென்புழி னகரந்தொக்கது. அல்லி-அக விதழ்கள்; இவை அழலுக்குவமை.

பொறியெனப் புலன்க ளெனக்கர ணங்கள் பூதங்க ளெனை
விலா தடங்க, வறிவெனத் தமியேற் கொருமொழி யுதவி யரு
வினைக் குறும்பற வெறியாய், செறிமுலைக் கரியுஞ் சிற்றிடை
யரியுஞ் சேரமா துமைதினங் கட்டுந், தறியெனக் கவின்பெற்
றிலங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (அஅ)

பொன்னிடத் தடைந்த மணியென வடைந்து புண்ணியர்க்
கருளுநின் பதங்க, ளென்னிடத் திரும்பி னடைந்தசெம் மணி
போ லெய்திய தம்மவோ வியப்பே, மன்னிடக் கடலு ளடங்
கும்வெற் பன்றி மலைதரு மருட்பெருங் கடலைத், தன்னிடத்
தடக்கு மலையெனுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ()

நீங்கிய நேயத் தவர்க்கறி வரிய நெடியவ னெஞ்சகன் றி
டாத, தேங்கிய சோதி மன்றுளா டுவவென் சிந்தையு ணடம்
பயின் பதங்க, ளோங்கிய மூங்கிற் றலைமிசை மலர்வீழ்ந் துழு
மளி புரியிருண் மருவித், தாங்கிய வால வட்டநேர் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே. (கூ0)

எழுபசும் புல்லும் புனலுமெவ் விடத்து மிருந்திட நினைத்த
வவ் விடத்தே, விழைவொடு வந்து தோன்றுநீ யிருப்ப வீணி
ன்மா னுடர்பிறந் துழல்வார், மொழிதரு கருணை மலையெனும்
பெயரன் மொழியொரீஇ வேற்றுமைத் தொகையைத், தழு
வுற நின்று வளர்த்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

வேணவா வகன்று நின்றிரு வடியின் மெய்ம்மையன் படை
த்துபொய்ப் பிறவி, நாணுவா ரினங்கண் டுறும்படி தூய ஞான

(அஅ) குறும்பு-வலிமை *"அரவுக்குறும்பெறிந்த சிறுகட்
டூர்வை" என்பதனானுமறிக. (* மலைபடுகடாம். ருOச-ம்அடி).

(கூக) கருணைமலையென்னும்பெயர் இம்மலைவடிவமையு
முன் கருணையர்கியமலையையுடையவர்; அல்லது மலையோனுங்
கருணையையுடையவரென அன்மொழித்தொகையதாய்நிலவி,
இம்மலைவடிவமைந்தபின் கருணையையுடையமலையென வேற்று
மைத்தொகையதாயிற்றென்றபடி.

நாட் டம்பெற வருளாய், சேணுலா மதியந் தவழ்பெருங் குடு
மிச் சிலம்புகள் சிறுதுரும் பாகத், தாணுவா யெழுந்து வளர்ந்
திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௩௨)

நின்னையே நோக்கி விடாதகட் புலனு நின்னையே நினைக்கு
நெஞ் சகமு, நின்னையே துதிக்கு நாவுமென் றருளி நின்றிரு
வடியின்வைத் தருள்வாய், தன்னையே றினர்க்குச் சகமெலாங்
காட்டுந் தரணியோ டிகலிமே வினர்க்குத், தன்னையே காட்டு
மலையெனுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௩௩)

மின்வணங் கவருஞ் செஞ்சடா டவியும் விளங்கொளி மார்
பும்வா னுலக, மன்வணங் குறுநின் பதாம்புய மலரு மனங்குடி
யிருக்குநா ளுளதோ, பொன்வணம் புரியுங் காகமொன் றினைப்
பொற் பொருப்பென வடைபொரு ளனைத்துந், தன்வணம் புரி
யும் பொருப்பெனுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ()

குருமணி மகுடம் புனைந்துல காளுங் கொற்றவ ராதலி
னென்கட், கருமணி யெனுநின் றொண்டர்குற் றேவல் கருதி
யாட் பட்டிட லினிதே, பெருமணி விசும்பி னுச்சியி னெழுந்த
பிள்ளையங் கதிரென வரவந், தருமணி யொளிவெண் மதியு
றுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௩௫)

---

(௩௨) வேணவா - வேட்கைப்பெருக்கம்.

(௩௩) கட்புலன் - கண்ணிந்திரியம். தரணி - மலை. தன்னை
யேகாட்டல். பதிநிலையையறிவித்தல்.

(௩௪) பொன்னிறத்தவும் கருநிறத்தவுமாகிய பறவைகள்
தன்பாலெய்தின் மேரு தன்னிறமுடையவைகளை வேற்றுமைப்ப
டுத்தும் ஆற்றலின்றிக் கருநிறமுடையவைகளையே தன்னிறத்த
னவாக்கும்; சிவசொரூபமாகிய இம்மலை தன்மயத்தபொருள்
ளொன்றுமின்மையின் அடைந்த உயிர்ப்பொருள்களனைத்தையும்
தன்மயம் ஆக்காநிற்குமென்பது.

(௩௫) பிள்ளையங்கதிர் - இளஞ்சூரியன்.

சிம்புளாய் மடங்க லெறுழ்வலி கவர்ந்த திறலுமுப் புரஞ்சுடு
விறலு, மம்புயா தனத்தன் முடிகளைந் திட்ட வடலுமேத்
தினர்க்கிட ருளதோ, வும்பர்மா மதியி லங்கையி லிருந்த வுழை
குதித் திருப்பவா ரழல்வான், றம்பமா யெழுந்து நின்றிடுஞ்
சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கசு)

அஞ்சலென் றவலக் கொடியனேன் றனைநின் னடியரிற்
கூட்டுக வுலகி, னஞ்சமுண் டிருண்ட கண்டமென் றுனது நற்
கள மிகழ்பவ ருளரோ, வஞ்சமைங் கரன்கொண் டிளவலோ
டிகலி வலங்கொள்வா தின்னும்வந் துறினுந், தஞ்சமென் றி
டாது நின்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கஎ)

அணிந்திடு கலனுஞ் சாந்துமொண் டுகிலு மரிவையர் போக
மும் பெறுவான், றுணிந்திடு மனமென் றனைப்பொரு ளாகத்
துணியுமோ வறிந்திலேன் றமியேன், பணிந்திடு மயன்மால்
பெருமைக ளனைத்தும் பறவைகொண் டெழுதலாய் முடிந்து,
தணிந்திட நிமிர்ந்து நின்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா
யகனே. (கஅ)

(கசு) சிவபெருமான்கொண்ட (உரு) மூர்த்தங்களுள் கோ
ரமூர்த்தங்களை இடரொழிவிற்கும், மிசிரமூர்த்தங்களைச் சித்தி
யெய்தற்கும், சாந்தமூர்த்தங்களைச் சாந்தி யெய்தற்கும் வழி
படவேண்டுமென்பது நூற்றுணிபாகலின் ஈண்டியம்பிய உக்கிர
மூர்த்தங்களின் வெற்றிகளைத்துதிக்கில் இடரெய்தாவென்பது.

(கஎ) உலகைவலம்வந்து முன்னரெய்தினார்க்கே அளிப்ப
மென்ற கனியைப்பெற முருகக்கடவுள் வலஞ்செல்லுங்கால்
பெருமானைவலம்வரின் உலகை வலம்வந்ததாமெனமதித்து வல
ம்வந்து அக்கனிபெற்றவராகலின் வஞ்சங்கொண்டென்றும்,
மலையுருவாகிய இப்பெருமானை இவர்வலம்வருமுன் அவர் மயி
லில் உலகை வலம்வந்துவிடுவராகலின் தஞ்சமென்றிடாது நின்
றிடுமென்றுங் கூறினார். வஞ்சம் - கபடம். தஞ்சம் - எளிமை.

(கஅ) பெருமைகளனைத்தும் தணிந்திடவெனவியையும்.

பூவுறு தடமு மதியுறு விசும்பும் பூணுறு முறுப்புநின் றலைகள், கோவுறு நகரு மென்னவென் மனநின் குறைகழன் மருவுநா ளுளதோ, வோவுறு மனைசெய் பவர்கொள மார்தாங் கோங்கல்க ணணவுன் னினர்க்குத், தாவுறு முயர்வீ டளித்தருள் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கக)

சீரணி புகழுங் கல்வியுஞ் சிறந்த செல்வமு மில்லில்வாழ் பவர்க்குப், பேரணி கலமென் புதல்வருங் கதியும் பெறத்துதிப் பவர்க்கருள் பவனீ, நேரணி கதியை மறந்தவர் கண்டு நினைந் துற மிக்கபே ரருளாற், றூரணி முழுதுந் தோன்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (க00)

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஏறூருஞ் சோண சயிலனுக் கெஞ்ஞான்றும்
பூறா மாலை புனைந்தணிந்தான்—மாறாப்
பவப்புணரி நீந்திடப் * பாரதிநூல் செய்த
சிவப்பிரகா சக்குரவன் றேர்ந்து.

சோணசைலமாலை

முற்றிற்று.

(கக) ஓவுறுமனை - அழியும்வீடு. தாவுறும்வீடு - யாவராலும் விரும்பப்படும் முத்திவீடு.

(க00) என் - வினைத்தொகை. கதியைமறந்தவர் தன்னைக் கண்டமாத்திரத்தே அச்சிந்தனையுடையராய் நினைந்து அக்கதி பெறத் தோன்றிடும் என்க. நினைந்தென்பது நினைக்கமுத்திதருவது குறித்துநின்றது.

* பாரதிநூல் - மரக்கலம்போலும் அரியநூல்கள்.

உ

கணபதி துணை.

சைவசமயாசாரியர்களாகிய

நால்வர் நான்மணிமாலை.

காப்பு.

எப்போ தகத்து நினைவார்க் கிடரில்லை
கைப்போ தகத்தின் கழல்.

நேரிசை வெண்பா.

பூவான் மலிமணிநீர்ப் பொய்கைக் கரையினியற்
பாவான் மொழிஞானப் பாலுண்டு—நாவான்
மறித்தெஞ் செவியமுதாய் வார்த்தபிரான் றண்டை
வெறித்தண் கமலமே வீடு. (க)

கட்டளைக் கலித்துறை.

வீட்டிற்கு வாயி லெனுந்தொடை சாத்துசொல் வேந்தபொது
வாட்டிற்கு வல்ல னொருவற்கு ஞான வமுதுதவி
நாட்டிற் கிலாத குடர்நோய் நினக்குமுன் னல்கினுமென்
பாட்டிற்கு நீயு மவனுமொப் பீரொப் படியினுமே. (உ)

(காப்பு) எப்போதகத்தும் - எக்காலத்திலுள்ளும்; எப்போதும் அகத்து என்னலுமாம்.

(க) பொய்கை - பிரமதீர்த்தம். இயற்பாவான்மொழிதல் - இயற்பாவாற் றுதிக்கப்படுதல். உண்டு மறித்து அமுதாக இயற்பாவால் வார்த்தபிரான் என்னலுமாம். ஆய்-எச்சத்திரிபு.

(உ) வாயில் - ஏது. நல்கினும் பாட்டில் எவ்விதத்தாலும் நீயும் அவனும் ஒப்பீராகலின் இங்ஙனம் ஈந்தமையாற் பயன் என் என்பது. நாட்டிற்கிலாத எனல் தாப்பிசை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

படியிலா நின்பாட்டி லாரூர னிவிருப்பன் பரம னென்ப, தடியனே னறிந்தனன்வான் றொழுமீச னினைத்தடுத்தாட் கொண்டு மன்றித், தொடியுலா மென்கைமட மாதர்பா னினைக்காகத் தூது சென்று, மிடியிலா மனைகடொறு மிரந்திட்டு முழன்றமையால் விளங்கு மாறே. (க)

நேரிசையாசிரியப்பா.

விளங்கிழை பகிர்ந்த மெய்யுடை முக்கட்
காரண னுரையெனு மாரண மொழியோ
வாதிசீர் பரவும் வாதவூ ரண்ணன்
மலர்வாய்ப் பிறந்த வாசகத் தேனோ
யாதோ சிறந்த தென்குவீ ராயின்
வேத மோதின் விழிநீர் பெருக்கி
நெஞ்சநெக் குருகி நிற்பவர்க் காண்கிலேந்
திருவா சகமிங் கொருகா லோதிற்
கருங்கன் மனமுங் கரைந்துகக் கண்க
டொடுமணற் கேணியிற் சுரந்துநீர் பாய
மெய்ம்மயிர் பொடிப்ப விதிர்விதிர்ப் பெய்தி
யன்ப ராகுந ரன்றி
மன்பதை யுலகின் மற்றைய ரிலரே. (ச)

(க) படி - ஒப்பு. வான் - வானுலகத்தவர். பரமன் விருப்ப னென்பது விளங்குமாறு அறிந்தனனென்க. அறிந்தனனென்பது பிரதிக்ஞை, கொண்டும் சென்றும் இட்டும் உழன்றமையா லென்பது ஏது.

(ச) வேதம் பல்காலோதினும் சிறந்தன்புடையராதலும் அரிதென்பதூஉம் திருவாசகமொருகாலோதினும் பேரன்புடையராதல் எளிதென்பதூஉம் விளக்கியவாறு. மன்பதை - மக்கட் பரப்பு. மற்றையர் - ஈண்டு அன்பராகார்.

நேரிசை வெண்பா.

இலைபடர்ந்த பொய்கை யிடத்தழுதல் கண்டு
முலைசுரந்த வன்னையோ முன்னின்—னிலைவிளம்பக்
கொங்கை சுரந்தவருட் கோமகளோ சம்பந்தா
விங்குயர்ந்தா ளார்சொல் லெனக்கு. (ரு)

கட்டளைக் கலித்துறை.

எனக்கன்பு நின்பொருட் டெய்தாத தென்கொல்வெள் ளேறுடையான், றனக்கன்பு செய்திருத் தாண்டக வேந்தவித் தாரணியி, னினக்கன்பு செய்கின்ற வப்பூதி யைச்சிவ நேசமுறு, மினர்க்கன்பு செய்நம்பி யாரூர னேத்து மியல்பறிந்தே. (௬)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அறிந்து செல்வ முடையானு மளகைப் பதியாற் றோழமை கொண், டுறழ்ந்த கல்வி யுடையானு மொருவன் வேண்டு மெனவிருந்து, துறந்த முனிவர் தொழும்பரவை துணைவா நினைத்தோ ழமைகொண்டான், சிறந்த வறிவு வடிவமாய்த் திகழு நுதற்கட் பெருமானே. (எ)

(ரு) நிலைவிளம்ப வென்பது சோணாட்டந்தணரொருவரெய்தி உரைத்தமையைச் சுட்டிநின்றது. இதனைத் திருவிளையாடற்புராணத்தானும், கேட்குங்கால் மங்கையர்க்கரசியார்க்குக் கொங்கைசுரந்தமையைச் " சுரந்த திருமுலைக்கே " என்னும் திருக்களிற்றுப்படியார்த் திருப்பாடலானும் தெளிக.

(௬) வேந்த! ஆரூரன் அப்பூதியை ஏத்துமியல்பறிந்தும் நின்பொருட்டு எனக்கு அன்பெய்தாதது என் எனக்கூட்டுக. ஏத்துமியல்பு - " ஒருநம்பி யப்பூதி யடியார்க்கு மடியேன் " எனத்துதித்த மேம்பாடு.

(எ) இருந்து என்பது இயற்கையறிவு சொரூபராகலின் தமக்கிணையொத்தாரை நேடியிருந்தென்பதும், நினையென்பது நெற்றிக்கண்படைத்தவரே தோழமை கொள்வாராயின் நின் பெருமை புகலவெளிதோவென்பதும் தோன்றநின்றன.

நேரிசையாசிரியப்பா.

பெருந்துறை புகுந்து பேரின்ப வெள்ள
மூழ்கிய புனிதன் மொழிந்தவா சகமே
வாசக மதற்கு வாச்சியர்
ஆசக லல்குல்வேய்த் தோளிடத் தவனே. (அ)

நேரிசை வெண்பா.

இகோட்டின் மாத ரெழும்பிற் புரண்மால்
சுடுகாட்டி லாடுவாற் கட்டி—னெடுகோட்டுஞ்
சம்பந்தா வென்புநின்பாற் றந்தாக்கிக் கொண்டிலனென்
கும்பந்தா மென்னுமுலைக் கொம்பு. (௯)

கட்டளைக் கலித்துறை.

கொள்ளைக் கதிர்முத்தின் பந்தருஞ் சின்னமுங் கொள்ளுமொ
பிள்ளைக் கருதகு நாவர சாய பெருந்தகையோய் [ரு
கள்ளைக் குவளை யுமிழ்வீ ழியிற்படிக் காசொன் றுநீ
வள்ளைக் குழையுமை பங்காளர் கையிலென் வாங்கினையே. (௧௦)

(அ) வாச்சியம் - வாசகத்தாலுணர்த்தப்படும் பொருள். அல்குல்வேய்த்தோள் - அன்மொழித்தொகை. இடம் - இடப்பாகம். தவன் - தவசொரூபன்; கணவனுமாம்.

(௯) மால் என்புதந்து கொம்பு ஆக்கிக்கொண்டிலன் என்க. பந்தாமென்னுமுலைக்கொம்பு ஆக்கிக்கொண்டிலன் என்னும் எனக்கண்ணழித்து, சிவநேசச்செட்டியார்போல என்னைப் பந்துபோலுமென்னுந் தனங்களையுடையபெண்ணாக ஆக்கிக் கொண்டிலனென்பர் திருமால் எனுமொன்று. என்கும் - என்னைச் செய்யுமென்முற்று. சுட்டினெடுகோட்டுமென்பது சுட்டுதற் கருமைதோன்ற நின்றது.

(௧௦) அதுவென்றது படிக்காசொன்று பெறுதலை. குழை - காது. என்வாங்கினையென்பது இறைவரான்றனையை மறுத்துக் கஞ்சியோ என்பதுபடநின்றது.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வாங்குசிலை புரையுமுட லெனுங்குளத்தின் மூல மலமெனு மோர் வெங்கரவின் பகுவாயி னின்றுந், தீங்கிலுயி ரெனும்ப னவக் குலமகனை யாதி திரோதாயி யென்னுமொரு வெந்திறற் கூற் றுவனா, லோங்குறுநா தாந்தமெனப் பெயரியவக் கரையி னுமிழ்வித்துச் சிவமெனுமோர் தந்தையொடுங் கூட்டாய், கோங்கமுகை கவற்றுமிள முலைப்பரவை மகிழக் குண்டையூர் நென்மலைமுற் கொண்டவருட் கடலே. (௧௧)

நேரிசையாசிரியப்பா.

கடனிற வண்ணன் கண்ணென் றிடந்து
மறைச்சிலம் பரற்று மலரடிக் கணியப்
பரிதி கொடுத்த சுருதிநா யகற்கு
முடிவிளக் கெரித்துங் கடிமலர்க் கோதைச்
சுரிகுழற் கருங்கட் டுணைவியை யளித்து
மருமக னறும்பூங் கருமயி ருதவியு
நென்முளை வாரி யின்னமு தருத்தியுங்
கோவண நேர்தலை நிறுத்துக் கொடுத்து
மகப்படு மணிமீ னரற்கென விடுத்தும்
பூட்டி யரிவா ளூட்டி யரிந்துந்
தலையுடை யொலிக்குஞ் சிலையிடை மோதியு
மொய்ம்மலர்க் கோதை கைம்மலர் துணித்துந்

---

(௧௧) வாங்குசிலையென்பது குறிப்பால் இந்திரதனுசையுணர்த்திற்று; உடற்குவமிப்பது அதுவேயாகலின். அன்றிக் கூனுங்கால் வளைந்தவில்லை நிகர்க்குமுடலெனவுமொன்று. தீங்கின்மை - அழியாமை. ஆதிதிரோதாயியென்னுமெனவே அந்தத்தில் அதுவே அருட்சத்தியெனப் படுமென்றாராயிற்று. கூற்றுவனா லுமிழ்வித்தென்க. ஒடு கலப்புறுபொருட்கண்வந்தது. இங்ஙன மியற்றின் எவருமுய்வரென்றபடி.

தந்தையைத் தடிந்து மைந்தனைக் கொன்றுங்
குற்றஞ் செய்த சுற்றங் களைந்தும்
பூக்கொளு மாதர் மூக்கினை யரிந்து
மிளமுலை மாதர் வளமை துறந்தும்
பண்டைநா ளொருசிலர் தொண்ட ராயினர்
செங்கண்மா றடக்கையிற் சங்க நாண
முட்டாட் டாமரை முறுக்கவிழ் மலர்மேல்
வலம்புரி கிடக்கும் வாதவூ ரன்ப
பாடும் பணிகீ கூடும் பொருட்டு
மதுரைமா நகரிற் குதிரை மாறியும்
விண்புகழ் முடிமிசை மண்பொறை சுமந்து
நீற்றெழின் மேனியின் மாற்றடி பட்டு
நின்னைத் தொண்ட னென்னக் கொண்டனை
னிருக்கு மடுக்க லரக்க னெடுப்ப
முலைபொர வரைபொரு மொய்ம்பின்
மலைமக டழுவ மனமகிழ் வோனே. (௩௨)

நேரிசை வெண்பா.

மகிழ்ச்சி மிகவுண்டு போலுமெதிர் வந்து
புகழ்ச்சியொடு நீபாடும் போது—நெகிழ்ச்சிமலர்ச்
சந்தையினும் வண்டிரையுந் தண்புகலிச் சம்பந்தா
தந்தையினும் பால்கொடுத்த தாய்க்கு. (௩௩)

---

(௩௨) சுருதிநாயகற்குத் தொண்டராயினரெனவும், மகிழ் வோனே கொண்டனனெனவும் இயையும். மாறு-பிரம்பு.

(௩௩) மகிழ்ச்சிமிகவுண்டென்றது பாடியதிருநெறித்தமிழி னருமையையும் தேவியாரளித்தஞானப்பால் அதற்கேதுவாதலையும் குறித்தென்க. போலும் - ஒப்பில்போலி. சந்தை - பலபண்டமுங்கொள்வார் குழுமும் சனத்தொகுதி; வேதச்சந்தையுமாம். மலரில் இரையும் என்க.

கட்டளைக் கலித்துறை.

தாயிலி யாகுஞ் சிவபெரு மான்றனைத் தானெனுமோர்
கோயிலி னூறி வாகிய நாமமுன் கொண்டிருந்த
வாயிலி னுணவ மாகுங் கபாடமு மன்றிறந்து
நோயிலி யாகிய சொல்லிறை காட்டுவ னேக்குதற்கே. (௩௪)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நோக்குறு நுதலோ னின்னிடை விருப்பா னூற்பக வன்ன
நூண் மருங்குல், வார்க்குவி முலைமென் மகளிர்தம் புலவி மா
ற்றுவான் சென்றன னென்றூற், கோக்கலிக் காமன் வயிற்றி
டைக் குத்திக் கொண்டதே துக்குநீ புகலாய், காக்கரு மத
லை விழுங்கிய முதலை கான்றிடத் தோன்றுநா வலனே. (௩௫)

நேரிசையாசிரியப்பா.

வலமழு வுயரிய நலமலி கங்கை
நதிதலை சேர்ந்த நற்கரு ணைக்கடன்
முகந்துல குவப்ப வுகந்தமா ணிக்க
வாசக னெனுமொரு மாமழை பொழிந்த
திருவா சகமெனும் பெருநீ ரொழுகி
யோதுவார் மனமெனு மொண்குளம் புகுந்து

---

(௩௪) உயிர்முற்றும் சூக்குமவாலயமும் அவற்றினுடலனைத்தும் தூலவாலயமுமாகக் கூறுவது நூற்றுணிபு. முன்-அநாதியே. உம்மை உயர்வுசிறப்பு; எச்சமுமாம். மன்திறத்தல் - பின் வாதியாதொழித்தல். வழிபாடுடையார்க்குப் புரியுமாறுவகுத்தது.

(௩௫) நுதல் நோக்கு உறுவோன் எனக்கண்ணழித்து, கருத்தின்குறிப்பைக் கண்டறிந்தகடவுள் என்க. நுதலல் - கருதல். கண்படைத்தநெற்றியோன் எனவும் ஒன்று. பகவு - பிளப்பு. சிவாபராதரைத் தண்டிக்க; அஃதியலாதேல் தம்முயிர் துறக்க: என்பது குறித்தோரென்பார் ஏதுக்கென்றூர். காக்கவென்பதன் அகரந்தொக்கது. மதலையைக்கான்றிட எனக்கொள்க.

நாவெனு மதகி னடந்து கேட்போர்
செவியெனு மடையிற் செவ்விதிற் செல்லா
வுளமெனு நிலம்புக வூன்றிய வன்பாம்
வித்திற் சிவமெனு மென்முளை தோன்றி
வளர்ந்து கருணை மலர்ந்து
விளங்குறு முத்தி மெய்ப்பயன் றருமே. (௧௬)

நேரிசை வெண்பா.

பயனாகு நல்லாண் பனைக்குவிடத் திற்கு
மயிலாகு நோய்க்கு மருந்தா—முயிராகுஞ்
சிந்துமெலும் பிற்குச் சிரபுரத்து நாவலன்சம்
பந்த னியம்புதிருப் பாட்டு. (௧௭)

கட்டளைக் கலித்துறை.

பட்டான் மறைபுக ழும்பிறை சூடியைப் பாடிமகி
ழூட்டா மகிழ்சொல் லிறைவனைப் பாடி யுவப்புறக்க
வேட்டான் மலிபெருங் கல்லவன் போல மிதப்பனெனப்
பூட்டா மறிதிரை வார்கடற் கேவிழப் போதுவனே. (௧௮)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

போத முண்ட பிள்ளை யென்பு பொருகண் மாது செய்த
தோ, காதல் கொண்டு சொல்லின் மன்னர் கன்மி தப்ப வுய்த்

---

(௧௬) மழை - மேகம். குளம்-ஏரி. புக தருமென இயையும். ஊன்றிய அன்பு - முன்னரேபதிந்துள்ள அன்பு.

(௧௭) பயன் - பழம். ஆண்பனையினன்மையாவது - பிள்ளையாரால் முத்திபெறற்குரிய முதுதவமுடைமை. பாட்டின்விளைவைப் பாட்டுவிளைவாகவுபசரித்தது.

(௧௮) ஊட்டா பூட்டாவென்பன வினையெச்சம். பிந்திய மகிழ் வினைத்தொகை. தேகாதிப்பிரபஞ்சத்தைச் சிறிதுங்குறிக்கொள்ளானென்பார் வேட்டவன் கடற்கேபோதுவன் என்றார். இங்ஙன்மியற்றியேனும் இவரருள் பெறவேண்டுமென்பது.

ததோ, வாய்தி றந்து முதலை கக்க மகனை நீய ழைத்ததோ,
யாது நம்பி யரிது நன்றெ னக்கி யம்ப வேண்டுமே. (௧௯)

நேரிசையாசிரியப்பா.

வேண்டுநின் னடியார் மெய்யன் பெனக்கு
மருள்செய் சிவனே யலந்தே னந்தோ
முறையோ முறையோ விறையோ னேயென்
றழுது செம்பொ னம்பலக் கூத்த
னருளாற் பெற்ற வன்பினி லொருசிறி
தடிய னேற்கு மருளல் வேண்டு
நீயே கோட னின்னருட் பெருக்கிற்
கேற்ற தன்றிள வேறுகந் தேறியைப்
பரிமா மிசைவரப் பண்ணிய வித்தக
திருந்திய வேத சிரப்பொருண் முழுதும்
பெருந்துறை யிடத்துப் பெருஞ்சீர்க்
குருந்துறு நீழலிற் கொள்ளைகொள் வோயே. (௨௦)

நேரிசை வெண்பா.

கொள்ளைகொள்ள வீடுதவிக் கூற்றைப் பிடர்பிடித்துத்
தள்ளுந் திருஞான சம்பந்தா—வெள்ளமிடு
மேடேறப் பால்குறைந்த தென்றழுவ ரோகழுவின்
காடேறப் புக்கவரு கர். (௨௧)

---

(௧௯) கன்னிகையாக்குதற்கு என்பும், மிதத்தற்குக் கல்லும் போல ஆதாரமின்றுகவும் பாடலொன்றால் அம்முதலைதாக்கியழைத்தமையின் அதனருமைதோன்ற யாதரிதென்றார். இதனைக் கந்தபுராணம் கடவுள்வாழ்த்து (௨௨) வது செய்யுளானுணர்க. ஓகாரமூன்றும் வினப்பொருளவேனும் இறுதியது பிரிநிலைமேற்று.

(௨௦) அடியார்மெய்யன்பு - அடியர்பாற்கொள்ளும் மெய்யன்பு. வித்தக கொள்வோய் அருளல்வேண்டும் எனவியையும்.

(௨௧) பிடர்பிடித்துத் தள்ளுதல் - அணுகாதகற்றலென்னும் பொருட்டாய் உலகவழக்குப்பற்றிவந்தது. ஏடேறப் பால்குறைந்ததென்பதும் அருகரென்பதும் இரட்டுறமொழிதல்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

அருகக் கடல்கடந் தேறிய தோசிலை யம்பியெனப்
பெருகக் கடல்கடந் தேறிய தோசொல் பெருமிடறு
கருகக் கடல்விட முண்டோ னடியிற் கசிந்துமன
முருகக் கடலன்பு பெற்றசொல் வேந்த வுனக்கரிதே. (உஉ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

உனற்க ரும்புகழ் மேவிய சுந்தர னும்பன் மீதிவரா
நினைப்ப ருங்கயி லாயம டைந்தமை நின்று காண்குறவே
யெனக்கு வந்துறு மோமக வென்றமு கின்ற நாளலைபா
றனித்த ருந்துபு மாலை யுமிழ்ந்திடு தம்பி ரானலனே. (உங)

நேரிசையாசிரியப்பா.

நலமலி வாதவூர் நல்லிசைப் புலவ
மனநின் றுருக்கு மதுர வாசக
கலங்குறு புலனெறி விலங்குறு வீர
திங்கள் வார்சடைத் தெய்வ நாயக
னொருகலை யேனு முணரா னஃதான்று
கைகளோ முறிபடுங் கைகள் காணிற்
கண்களோ வொன்று காலையிற் காணு

(உஉ) வினைப்பொருளவோகாரமிரண்டும் முறையே உயர்வினும் இழிவினும்வந்தன. பெருகென்புழி அகரச்சுட்டும் இழித்தற்பொருளது. அரிதுசொல் என்க.

(உங) காண்குற நலன் உறுமோ என இயையும். தம்பிரான் ஈண்டு உபமன்னியமுனிவர். நலன் - சிவானுக்கிரகம். பால் அலை - பாற்கடல்.

(உச) தெய்வநாயகர் சுருதியாதியகலைகளுள் ஒன்றானுந் துணியப்படாதவர்; அவர்கைகள் முத்தொழிற்கிணங்கத் துடியும் அபயமும் அனலமும் கோடலாலும், ஒருகாற்கும்பிடிற் கதிகூடுமெனக் குஞ்சிதபதத்தைக்குறித்தலானும் வளைவுற்றமர்வன;

மாலையி லொன்று வயங்கித் தோன்றும்
பழிப்பி லொன்று விழிப்பி னெரியு
மாயினுந் தன்னை நீபுகழ்ந் துரைத்த
பழுதில் செய்யு ளெழுதின னதனாற்
புகழ்ச்சி விருப்பன் போலு
மிகழ்ச்சி யறியா வென்பணி வானே. (௨௪)

நேரிசை வெண்பா.

வானும் புகழ்புகலி மன்னன் றொடர்பொன்று
தேனுந் திதழியோன் சீரோடு—தானுங்
கரியாய் மொழியுங் கரியாய் விடாம
லெரியா ரழல்வீழ்ந் தெழுந்து. (௨௫)

கட்டளைக் கலித்துறை.

துடைவாழை மேன்மட வாரல்குற் பாம்பு தொடமயங்கி
நடைவாய் பிணமெனப் பட்டார் பெறுகிலர் நச்சுகுலை

சூரியசோமநேத்திரங்கள் உலகின் தோற்றநிலைகட்கேதுவாகிய பகலிரவுகளையும் அக்கினிநேத்திரம் அவ்வுலகிறுதியையும் தோற்றுவிப்பன; இங்ஙனமிருந்தும் தலைமைநாடாதெய்திப் பழுதில் செய்யுளை உலகினர் ஓதியுணர்ந்துய்வான் வரைந்தனர்; இவ்வுட்கிடையுணரார்க்கு இச்செயலாற் புகழ்ச்சிவிருப்பர் போலினும் அவர் இகழ்ச்சியறியா என்பணிவாரே: எல் பதனோடு, நிந்தாஸ்துதியுமாய் இச்செய்யுள் நிற்பதுணர்க. முறி - தளிருமாம்.

(௨௫) தொடர்பு ஒன்று ஏடுதானும் அழல்வீழ்ந்து கரியாய் விடாமல் எழுந்து கரியாய் இதழியோன்சீர் மொழியும் எனக் கூட்டுக. தொடர்பு - திருப்பதிகம். சீர் - பரத்துவம். கரி - சான்று. எழுதல் - பசுமையுற்றுத்தோற்றல்.

(௨௬) பூர்வம் வழிபட்டிருப்பரேல் மாநிலத்துதித்து மயங்கியுழலாராகலின் உழல்வாரெல்லாம் திருநாவுக்கரசினை வழிபடுதல் பெறுகிலரேயென்பது. வழிபடுதல் சொல்லெச்சம். "பெற்றாற்பெறிற்பெறுவர்" என்னுந் திருக்குறளிற்போல. பட்டார்

மறைமலையடிகள் நூல்நிலையம்
MARAIMALAI ADIGAL LIBRARY MADRAS-1

யுடைவாழை மேனூர கந்தீண்ட மாய்ந்த வொருவனுயி
ரடைவா னருள்புரி யுந்திரு நாவுக் கரசினையே. (உசு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அரசன் பரிமேல் வரநெடுங்கல் யானை யெருத்தத் தமர்ந்து போய், வரதன் கைலை மலையடைந்த மணியே மணிநீ ரிடுபசும்பொன், றிசைசங் கெறியுங் குளத்துவரச் செங்கற் செம்பொ னாப்பாடும், பரிசின் றெனக்குன் செம்பவளத் திருவாய் மலர்ந்து பகர்வாயே. (உஎ)

நேரிசையாசிரியப்பா.

பகிர்மதி தவழும் பவளவார் சடையோன்
பேரருள் பெற்றும் பெறாரி னழுங்கி
நெஞ்சநெக் குருகி நிற்பை நீயே
பேயேன் பெறாது பெற்றார் போலக்
களிகூர்ந் துள்ளக் கவலைதீர்ந் தேனே
யன்ன மாடு மகன்றுறைப் பொய்கை
வாதவூ ரன்ப வாத லாலே
தெய்வப் புலமைத் திருவள் ளுவனார்
நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவல மிலரெனுஞ்
செஞ்சொற் பொருளின் றேற்றறிந் தேனே. (உஅ)

திருநாவுக்கரசினைப்பெறுதவரே ஆவர். எனவுமுண்டு. வாய்-வினைத்தொகை. நச்சு உரகமென்க. நச்சுங்குலையுமாம்.

(உஎ) ஆற்றிடுபொன் குளத்துவரவும் செங்கற்செம்பொனாகவும் பாடும்பரிசை அறிந்துவைத்தலிலன்றி இயற்றலில் ஆவனா டையனல்லேனென்பார் பரிசுசித்திக்கப்பகர்வாயென்றது பரிசுபகர்வாயென்றார். வரதன் - வரத்தைக்கொடுப்பவன்.

(உஅ) நீ அழுங்கி உருகிநிற்பை, பேயேன்கவலைதீர்ந்தேன் ஆதலால், என்பது ஏது. பொருளின் தெளிவறிந்தேனென்பது பிரதிக்ஞை. செஞ்சொல்-திருக்குறள். தேற்றம் ஈறுகுறைந்தது.

நேரிசை வெண்பா.

தேனே றலர்சூடிச் சில்பலிக்கென் றூர்திரியு
மானே றியாண்டுப்பெற் றான்கொலோ—தானேறும்
வெள்ளைமணி யென்று விளம்புவோம் வாங்கியவப்
பிள்ளையையாங் காணப் பெறின். (உகூ)

கட்டளைக் கலித்துறை.

பெற்றா னினைப்பெற் றவர்போற் பெறலும் பிறப்பதுண்டே
னற்றா ரணியி னினைப்போற் பிறப்பது நல்லகண்டாய்
செற்றார் புரமெரி செய்தவில் வீரன் றிருப்பெயரே
பற்றா மறிவெண் டிரைக்கட லீர்த்திய பாவலனே. (ஙo)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பாவாய்ப் பொழிந்த வானமுதப் பவளத் திருவாய் நம்பிக்குச்
சேவாய்ப் பொருந் தருமமுடைத் தேவன் மலைக்குப் போம்
பொழுது, காவாய்ப் பயந்த தடக்கைமலர்க் கழறிற் றறிவார்

(உகூ) சில்பலி - சிறுபலி. ஆனேறி - பெயர். பலிக்கென்
றென்பது உள்ளபடி பலிக்குச்சென்றதன்றென்பதும், யாண்டுப்
பெற்றானென்பது யாண்டும்பெற்றிலனென்பதும் படநின்றன.
பெறுதல் அதன்காரியமாகிய ஈதலையுமுணர்த்திற்று. வெள்ளை -
சங்கும் வெண்மையுமாம். மணி-ஆகுபெயர். அகரம் தலைமைச்
சுட்டு. இது நிந்தாஸ்துதியாகவும் நிற்பதறிக.

(ஙo) பெறின் உன்னைப்பெற்றவர்போல உன்னையொத்த
புதல்வனைப்பெறுதலும், உதிப்பின் உன்னைப்போல ஒருபுதல்
வனுதித்தலுமே சிறந்தன. எ-று. கண்டாய்-முன்னிலையசை.

(ஙக) வான் அமுதம் பாவாகப்பொழிந்த நம்பியெனவும்,
பொருந்துஞ்சேவாகத் தருமதேவதையையுடைய தேவன் என
வுங்கொள்க. வான்அமுதம் - சிறந்தமுத்தி; அது ஈண்டு அதன்
சாதனங்களின்மேற்று. காவாய்ப்பயந்த - கற்பகதருவைநிகர்த்
துக் கருதுவார் கருதுவன நல்கிய. மாவாய்ப்பிறக்கும் - இக்கவி
புகமுடிவிற் குதிரையாயுதிக்கும்.

கடாவிவரு, மாவாய்ப் பிறக்கக் கிடையாதே மாவாய்ப் பிறக்
குந் திருமாற்கே. (௩௧)

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவார் பெருந்துறைச் செழுமலர்க் குருந்தி
னிழல்வா யுண்ட நிகரிலா னந்தத்
தேன்றேக் கெறியுஞ் செய்யமா ணிக்க
வாசகன் புகன்ற மதுர வாசகம்
யாவரு மோது மியற்கைத் தாதலிற்
பொற்கல நிகர்க்கும் பூசுரர் நான்மறை
மட்கல நிகர்க்கு மதுர வாசக
மோதின் முத்தி யுறுபயன்
வேத மோதின் மெய்ப்பய னறமே. (௩௨)

நேரிசை வெண்பா.

அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோ டூர்ந்தா னிடையை—மறுத்தார்சம்
பந்தன் சிவிகை பரித்தார் திரிகுவர்மற்
றுந்துஞ் சிவிகையினை யூர்ந்து. (௩௩)

கட்டளைக் கலித்துறை.

ஊர்ந்து வருமிள வேறுடை யான்ற னுளத்தருளாற்
சார்ந்து சமண்வீட் டுறுமுனக் கேவருஞ் சைவநலங்

---

(௩௨) ஆனந்தம் - ஈண்டுச் சிவானந்தம். அறமென்றது அறப்பயனாகிய சுவர்க்காதிகளை.

(௩௩) சிவிகைபரித்தார் இப்பொழுதுஞ் சிறந்த தேவராய்த்திரிகின்றாராகலான் "அறத்தாறிது" எனுந்திருக்குறளை மறுத்தாரென்க. ஆகலானென்பது சொல்லெச்சம். உந்துஞ்சிவிகை- இன்னவிடத்திற் செல்கவென்ற துணையானே ஆண்டுச்சேறற்குரிய தேவயானம். திரிகின்றரென்றது திரிகுவரென்றுர், விழாவில் இப்பொழுது பரித்தாரும் தேவராவரென்பதறிவித்தற்கு.

கூர்ந்து மிளிர்தரு நாவர சேநல் குரவுமுனஞ்
சேர்ந்து மருவினர்க் கேசிறந் தோங்குறுஞ் செல்வமுமே. ()

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

செல்வநல் லொற்றி யூரன் செய்யசங் கிலியா லார்த்து
மல்லலம் பரவை தன்கண் மாழ்குற வமிழ்த்து மேனு
மல்லுநன் பகலு நீங்கா தவன்மகி ழடியி லெய்தி
நல்லவின் படைந்தி ருப்ப னம்பியா ரூரன் றனே. (௩௫)

நேரிசையாசிரியப்பா.

தானே முத்தி தருகுவன் சிவனவ
னடியன் வாத வூரனைக்
கடிவின் மனத்தாற் கட்டவல் லார்க்கே. (௩௬)

நேரிசை வெண்பா.

வல்லார் பிறப்பறுப்பர் வண்மை நலங்கல்வி
நல்லா தரவின்ப ஞானங்க—ளெல்லாந்

---

(௩௪) உனக்கே மிளிர்தருமெனை இயையும். இழந்துபெற்
றார்க்கே நன்குவிளங்குமென்பது. வருஞ்சைவநலம் - சின்னா
கன்று பின்னர்ச்சேர்ந்த அச்சைவத்தின்சிறப்பு.

(௩௫) இருவரையும் தாமவர்விய வாசனையகலத் திரோப
வித்து இங்ஙனஞ்சேர்த்திருரேனும் அவ்வின்பத்தைச் சிற்றின்ப
மாகநுகராது திருவடிப்பேரின்பமாக நுகர்ந்தனரென்பது. மகி
ழடி - மகிழ்ச்சியைப்பயக்குந்திருவடி. இருத்தல் - கைலைக்கண்
வதிந்தமர்தல். இது நிந்தாஸ்துதியாகவும் நிற்பதோர்க.

(௩௬) வல்லார்க்கேதருகுவனென இயையும். தற்போத
மிழந்து இறைவர்பணியி னின்றாராகலின் இவரைவழிபடுவோர்க்கு
அவ்விறைவரே முத்தியளிப்பரென்பது. கடிவு - நீக்கம்.

(௩௭) வல்லாரென்பது - வல்லுநரையும் வல்லுநரல்லாரை
யும், ஒருஞானமென்பது - ஒப்பிகந்தஞானத்தையும் வைராக்

திருஞான சம்பந்தன் சேவடியே யென்று
மொருஞான சம்பந்த முற்று. (௧௭)

கட்டளைக் கலித்துறை.

உற்றா னலன் றவந் தீயினின் றானலை னூண்புனலா
வற்றா னலனுகர் வுந்திரு நாவுக் கரசெனுமோர்
சொற்றா னெழுதியுங் கூறியு மேயென் றுந் துன்பில்பதம்
பெற்றா னொருநம்பி யப்பூதி யென்னும் பெருந்தகையே.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பெருமிழலைக் குறும்பரெனும் பரம யோகி பெரிதுவந்துன் திருவடித்தா மரையைப் போற்றி, விரைமலர்தூய் வந்தனை செய் கின்றா னென்றால் விளங்கிழையா ரிருவரொடு முயங்க லாமோ,வுரைமதிநின் றனைவெறுப்ப தென்கொ லின்னை யுடையானுக் கடுத்தசெய லுனக்கு மாயிற், சுரார்முனிவர் பரவுறும் பெருஞ்சீர்த் தொண்டத் தொகைசெய்தோ யறமுதனூல் வகைசெய் தோயே. (௧௯)

...யஞானத்தையும் சுட்டி, இரட்டுறமொழிதலாய்நின்றன. எகாரம் தேற்றத்தோடுபிரிநிலை.

(௧௮) தவம் - சரியையாதிகள். புனல் ஊணாக வினைநுகர்வு அற்றானும் அலன் என உம்மை பிரித்துக்கூட்டுக.

(௧௯) பரமயோகி வழிபடுகின்றாரென அறிஞர்விதப்பரா யின் நீர் இருதேவிமாரோடு முயங்குவதுதகுதியோ? தகுதியன் றாயினும், அவர் கிரியாசத்தியும் ஞானசத்தியுமாய்த்திகழ இறை வர்போன்று ஆன்மாக்களுக்குப் போகமோக்ஷங்களை அளிக்குஞ் செயல் உமக்கும் அமையின் அவ்வியல்புணர்ந்து வழிபடாது இலர் போகியென உம்மைப்புகலாநிற்பதென்னை? அத்தகைய ருந் தெளிந்துய்வான் மந்நூலைச்செய்தீராக என்பது. உரைத்தல் கண்டுணர்த்தல். மதி - முன்னிலையசையுமாம். இது நிந்தாஸ்துதி யாகவும் நிற்பதுணர்க.

நேரிசையாசிரியப்பா.

செய்ய வார்சடைத் தெய்வ சிகாமணி
பாதம் போற்றும் வாதவூ ரன்ப
பாவெனப் படுவதுன் பாட்டுப்
பூவெனப் படுவது பொறிவாழ் பூவே. (சo)

தேவாரம் திருவாசகம் என்கிற தமிழ்வேதஞ் செய்தருளிய சைவசித்தாந்த சமயாசாரியராகிய நால்வர்களிலே திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனாருக்கு வெண்பாவும், திருநாவுக்கரசு நாயனாருக்குக் கலித்துறையும், சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்கு விருத்தமும், மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுக்கு அகவலுமாக அருளிச்செய்த நால்வர்நான்மணிமாலை முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கஉ - வது. திருப்பாடற்குறிப்பு.

கடனிறவண் ணக்கவியிற் கருலியமெய்த் தொண்டர்
கணம்புல்ல ரியற்பகையார் கஞ்சாற ரிளையான்
குடிமாற ரமர்நீதி கோதிலதி பத்தர்
கூரரிவாட் டாயர்திருக் குறிப்பறிநற் றொண்ட
* நடல்கொள்கலிக் கம்பர்மைந்த ராயசண்டி கேச
ரரியசிறுத் தொண்டர்சுற்ற மதுகளைகோட் புலியார்
திடமுடைய செருத்துணையார் திருநீலகண்டர்
செப்புமிவ ராமென்னத் தேர்ந்தறிக முறையே.

(சo) சிவபத்தியையும் சிவப்பேற்றையும் எளிதிற்பயப்பன வாய்ப் பாடலுட்சிறப்பன திருவாசகமும் திருக்கோவையாருமேயென்பது. பொறி - திருமகள்.

* அடல்கொள்கழற்சிங்கரெனவும் பாடங்கொள்க.

உ

சிவசண்முகன்றுணை.

திருச்செந்தில்
நிரோட்டகயமகவந்தாதி.

காப்பு.

கொற்ற வருணனை நின்றன் றுழக்கிய கொக்குருவைச்
செற்ற வருணனை யன்னசெவ் வேற்படைச் செந்திலர்க்கு
முற்ற வருணனை யந்தாதி யென்று முதிர்மதப்பேர்
பெற்ற வருணனை யானனத் தாதியைப் பேசுவனே.

யானைக்கண் டங்கரி சென்றேத் தெழிற்செந்தி லின்றடைந்தே
யானைக்கண் டங்கரி யற்கங் கயிலையை யேய்ந்ததகை
யானைக்கண் டங்கரி சேரெண்டிக் காக்கினற் கிநலிசை
யானைக்கண் டங்கரி தாகிய சீர்க்கதி யெய்தினனே. (௧)

தினகர னந்த நனியிலங் கானின்ற செய்யநற்செந்
தினகர னந்த நிதியா யினனடற் சீரயிலேந்
தினகர னந்த கனைச்செற்ற தாளர் திகழ்கனகா
தினகர னந்த நடனர் தனயனென் சிந்தையனே. (௨)

சிந்தனை யாகத் திசையற் றனார்க்கிறை சேரகங்க
சிந்தனை யாகத் தரையளித் தாடரை சென்றிரந்த
சிந்தனை யாகத் திடையினைத் தான்றந்த சேயளியாற்
சிந்தனை யாகத்த நற்செந்தி லாய்நினைச் சேர்ந்தனனே. (௩)

---

(௧) கயிலையையேய்த்ததகை என்றும்பாடம்.

அந்தாதியிரண்டும் முறையே யமகமுந் திரிபுமாயிருத்த லின் குறிப்புவரையிற் பெருகுமாதலின் உடனே வேறுபதிக்கப் படும் உரைப்பிரதியிற்காண்க.

தனத்தலங் கார நிறைநா ரியரந் தரத்தசைகே
தனத்தலங் கார நிகழரங் காடச்செய் தன்னினையத்
தனத்தலங் கார தராயியங் கத்தக்க தண்செந்திற்கந்
தனத்தலங் காரனை யானய னேத்திடத் தங்கினனே. (௪)

தங்கந் தனங்க ளடையத் தனியெனைத் தள்ளியங்கே
தங்கந் தனங்க டரச்சென் றனராறிந் தாரிலைகா
தங்கந் தனங்க ளலர்காக்க னாரெழிற் றண்செந்திலார்
தங்கந் தனங்க நிகர்செக்கர் செய்சஞ் சலத்தினையே. (௫)

சலந்தர னாகந் தரித்தார்தந் தாதன் றனதிடைச்சஞ்
சலந்தர னாகந் தனைநடந் தாலெனச் சார்ந்ததண்டன்
சலந்தர னாகந் தளரச்செற் றார்தன யன்றலநச்
சலந்தர னாகந் தனக்கிறை சேர்செந்திற் சார்ந்திடற்கே. (௬)

சாரங்கஞ் சங்கரி கட்கிச்சித் தேய்ந்தகைச் சங்கரனார்
சாரங்கஞ் சங்கரி தாஞ்சக் கரங்கையிற் றாங்கினன்சேய்
சாரங்கஞ் சங்கரி யாநண் ணினர்க்கந்தத் தந்திரத்தா
சாரங்கஞ் சங்கரி தேயெனச் செய்நின் சரண்டந்ததே. (௭)

தந்தனஞ் சங்கை யணிகரர் சேர்க்கத் தடங்கணலை
தந்தனஞ் சங்கை யலரென்செய் யாடங்கச் சற்சனர்நித்
தந்தனஞ் சங்கை யகலறத் திசெந்திற் சார்கதனித்
தந்தனஞ் சங்கை யநக னிளையனற் றாடரற்கே. (௮)

தரங்கனந் தார னணியேற் றெழிற்செந்திற் றந்தைகிரந்
தரங்கனந் தாரக நாடினென் றேகினை சத்தியரந்
தரங்கனந் தார நகரீசர் செய்கிரித் தையலர்க்கந்
தரங்கனந் தாரள கஞ்சிற் றிடைசல சங்கண்களே. (௯)

சங்கங் களங்கழ னிக்கரை சேர்செந்திற் றங்கினனஞ்
சங்கங் களங்கர நன்னரன் சேயெய்தச் சார்ந்தனஞ்சற்
சங்கங் களங்க னியைநிகர் தண்ட தரற்கினிய
சங்கங் களங்கொன நின்ற யாங்கணெஞ் சங்கனாக்கதே. (௧௦)

கரத்தரிக் கங்கணங் கட்டர ஞர்தந்த கந்தரழ
கரத்தரிக் கங்கணங் கண்டசெய்ச் செந்திலெங் காங்கெயர்சா
கரத்தரிக் கங்கணங் கட்கய ஞர்க்கெழிற் காசணிசே
கரத்தரிக் கங்கணங் கற்றிடத் தாங்கினர் கைச்சத்தியே. (௧௧)

சத்திக் கரத்த னகச்சேயங் கத்தினைத் தந்தனனற்
சத்திக் கரத்த னகச்சிலை யாளிதன் குளிணைநே
சத்திக் கரத்த னகத்தியைந் தேத்தரன் றந்தகதிர்ச்
சத்திக் கரத்த னகசெந்தி லாய்நின் சரண்சரணே. (௧௨)

சரிதங்கை யாரக் கலன்றந் தனந்தரித் தார்நரகே
சரிதங்கை யாரக் கரிடத்தி ஞர்தந்த தண்செந்தினே
சரிதங்கை யாரக் கணைத்தின்னல் கைக்தல் சரதந்தஞ்சீர்ச்
சரிதங்கை யாரக் கசிந்திசைக் கின்ற தகையினர்க்கே. (௧௩)

இனனந்தி யங்கி நிகர்த்தசெங் கேழன்கை யீரிரண்டா
யினனந்தி யங்கிரி யைச்சிலை யாக்கிதன் சேயெழிற்செய்
யினனந்தி யங்கி யிருங்கஞ்சஞ் சேர்செந்தி லெந்தைதனை
யினனந்தி யங்கிசை யக்கதி யீந்தன னென்றனக்கே. (௧௪)

தனக்கடங் காரெயில் செற்றகங் காளன் றனயனங்கந்
தனக்கடங் காதிழி தந்திக் கிளையன் றளிரொழிற்சந்
தனக்கடங் காநிறை செந்திலி னற்சேய் சயிலநங்கை
தனக்கடங் காணினச் சாரிலை யன்ன றரணியிலே. (௧௫)

தரணி யனைய நிறத்தண்ண லாரிரந் தன்றளந்த
தரணி யனைய னிறைஞ்சயி லார்நற் றனிச்சிலையாந்
தரணி யனைய னகலணை யந்தரி தந்திடுகந்
தரணி யனையனெஞ் சேயலர்த் தாள்கட ரித்திறைஞ்சே. (௧௬)

தரிக்கனந் தங்கலை நீள்சடைக் கைக்கனற் சங்கரனந்
தரிக்கனந் தங்கலை நீதிகள் சாற்றரன் றந்தநற்கந்
தரிக்கனந் தங்கலை நீர்ச்செய்க்க ணஞ்செந்தி லார்தனையா
தரிக்கனந் தங்கலை நீத்திழந் தேங்கரச் சங்கங்களே. (௧௭)

சங்கரி யக்க நிகர்த்தநின் றுதை தகையதென்னச்
சங்கரி யக்க ரிறைஞ்செழிற் செந்திற் சடானனகஞ்
சங்கரி யக்கதிர் தாணிசை கின்ற சரணத்திறைற்
சங்கரி யக்கணத் தேயெற் செறியந் தகற்சினந்தே. (கஅ)

தகர னலங்க நிறைநிறத் தான்செந்திற் றந்தைசங்கேயந்
தகர னலங்க னளிஞ தனத்தினன் றுழள்கந்
தகர னலங்க டரநின்ற சத்தியன் றுளெணினந்
தகர னலங்கனன் றுலெனச் சிறிடத் தக்கரன்றே. (கசு)

தக்க னகத்தி னடறணித் தானயன் றன்கதிசந்
தக்க னகத்தி கிரிக்கர ஞைக்கங்க டந்தளிக்கத்
தக்க னகத்தி யனையாளி யென்னெஞ்ச தாஞ்சலசந்
தக்க னகத்தி னகரன்றன் செந்திலைச் சந்திக்கினே. (உ0)

சந்தத்த னத்திக டந்திறத் தாசை தலத்தினிச்சை
சந்தத்த னத்தி னசைதி ரடியன் றனதிலிற்சேர்
சந்தத்த னத்தி யதளான் றனய தடக்கயல்கஞ்
சந்தத்த னத்தி னினங்கி ழிழிசெந்திற் றங்கினற்கே. (உக)

துங்கச் சினகர நேராக் கலந்திச் சகநிறைந்தார்
துங்கச் சினகர நேயர் தனயன் றனக்கினிதாந்
துங்கச் சினகர நீள்செந்தி ஞட்டிற் றனகரிதந்
துங்கச் சினகர நற்கன னென்னங்க டையலர்க்கே. (உஉ)

அலரிந னந்தலை யாழிகண் டாங்குச் சிகியினிடை
யலரின னந்த நிகரயி லான்செந்தி லாயிழையை
யலரின னந்த நினைநிலந் தேர்ந்ததற் கன்றயலா
ரலரின னந்தஞ் சொலற்கிட ஞெஞ் சழிகின்றதே. (உங)

தேயத் தியங்கி யலகி றலங்களிற் சென்றடிக
டேயத் தியங்கி யலைய றிடங்கதி சேர்தலறைந்
தேயத்தி யங்கின நித்திலந் தானெறி செந்திலடைந்
தேயத்தி யங்கி தரித்தான் றனயற் றெரிசிக்கினே. (உச)

சிக்கத் தனங்க டிறக்கின்ற கன்னியர் சிந்தைகளே
சிக்கத் தனங்க ளளித்தழிந் தேற்கெழிற் செந்திறரி
சிக்கத் தனங்க ழலையேத்த னல்கினன் சீர்நிறைகா
சிக்கத் தனங்க ளகிலேசன் றந்த திறற்கந்தனே. (௨௫)

கந்தரங் கானந்த னிற்சென் றடங்கிலென் காசிக்கசே
கந்தரங் கானந்த நண்ணிலென் கன்னியர் கட்டளக
கந்தரங் கானந்த நின்று டெழிற்செந்திற் கண்டிறைஞ்சிக்
கந்தரங் கானந்த நல்கச் சனனங் கடந்திலரோ. (௨௬)

கடனந்தி னுகத் ததளாடை யாயெனைக் காக்கனிற்கே
கடனந்தி நாணிறத் தாயென நாரணன் கண்டிறைஞ்செங்
கடனந்தி நாதன் றனயனற் செந்திலிற் காரிகையே
கடனந்தி னுயகங் காதலர் தேரிற் கலிக்கின்றதே. (௨௭)

கணக்காக நாய்கடின் காய நிலையெனக் கண்ணியென்ன
கணக்காக நானலந் தெய்த்தே னெழிற்செந்திற் கந்தனெற்றிக்
கணக்காக னூர்தந்த நின்றனை யேயினிக் காதலினுற்
கணக்காக னுநிகர்த் தேயழி யங்கத்தின் காதலற்றே. (௨௮)

காதலை யானின் றனக்காக் கினனினிக் காயந்தந்தே
காதலை யானின் றனக்கா ரணனடிக் கஞ்சங்கணீங்
காதலை யானின் றகங்கனைந் தேத்தரன் கண்ணியராக்
காதலை யானின்ற சங்கரன் சேய்செந்திற் காங்கெயனே. (௨௯)

காயங் கலைய நலியந் தகனனை காலஞ்செய்ய
காயங் கலையத ளானில நீரழல் காற்றெழிலா
காயங் கலைய னலரிசித் தாயினன் காதலழ
காயங் கலையதி ருஞ்செந்தி லாயென்க கன்றனெஞ்சே. (௩௦)

திருச்செந்தில் நிரோட்டகயமகவந்தாதி
முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கணபதிதுணை.

பழமலையந்தாதி.

காப்பு.

சீரதங் கோட்டு முனிகேட்ட நூற்படி செங்கரும்பா
லோரதங் கோட்டு வயல்சூழ் முதுகுன் றிறையவனைப்
பூரதங் கோட்டு மலையானைப் பாடப் புரந்தருளும்
பாரதங் கோட்டு நுதியா லெழுதிய பண்ணவனே.

திருவருந் தங்க வருங்கல்வி மாது சிறப்புவருங்
கருவருந் தங்க நிலையாதென் றுள்ளங் கரைந்திறைஞ்சிற்
பொருவருந் தங்க மலைபோலுங் குன்றைப் புராதனனை
யிருவருந் தங்க டலையா லிறைஞ்சு மிறைவனையே. (௧)

இறைக்கு வளையு மிளங்கிள் ளையுமழ கென்பவர்சேர்
துறைக்கு வளையு மெகினமும் வாவிக்குத் தூயவிதழ்
நறைக்கு வளையு மழகா முதுகிரி நாதர்க்கின் றிப்
பிறைக்கு வளையு முடல்வந்த வாறென்கொல் பேசகவே. (௨)

பேசுக வீர வருநாளென் றொல்லைப் பெருங்கடல்சே
ராசுக வீர பழமலை வாணவென் றன்பளைந்து
பூசுக வீர மதிவேணி நீற்றைப் புலவிர்பிறர்
காசுக வீர வனையுக வீர்மெய்க் கதிதருமே. (௩)

கதியிலை வேலை மடவார்க் கியற்றக் கருதுளமே
பொதியிலை வேலையுண் டேற்றோன் றொழும்பழம் பூதரத்தை
நுதியிலை வேலை மகிழ்வீரன் றந்தையை நோக்கிலைநீ
யொதியிலை வேலை வளர்ப்பாய் தருவை யொடித்தெறிந்தே. ( )

ஓடிய மருங்குலைக் கொங்கைகள் வாட்டுறு மோடரிக்கட்
டொடியம ருங்குலைக் காந்தளங் கைம்மகள் சோரமதன்
கடிய மருங்குலைத் தீப்போன் மதியங் கனன்றெழுத
லடிய மருங்குலைச் செய்ம்முது குன்றர்க் கறைகுவமே. (ரு)

மேருக் குவடு நிகர்தோட் பழமலை மேவுதிருத்
தேருக் குவடு வசமாடு மாடத் தெருவினிற்போய்
நீருக் குவடு விழியெழின் மாய்ந்தெதிர் நின்றனமே
தாருக் குவடு விளைத்தன வேயின் றெழிவறவே. (சு)

ஒழியாக் கவலை யொழிவதென் றேசொல் லுழல்புலத்தின்
வழியாக் கவலை யிடைப்படு மானின் மயங்கிநின்று
பழியாக் கவலை மனமே பணிந்து பரவிலைவேல்
விழியாக் கவலை மகளிறை தாழ்பழ வெற்பினையே. (எ)

வெற்றிக்கு மாரனை யீன்ற பழமலை வேந்தனின்னு
முற்றிக்கு மாரனை நோக்குங்கொ லோவென்பர் மூலைவம்புச்
சொற்றிக்கு மாரனை வார்மட வாரவன் றென்முலையோ
டொற்றிக்கு மாரனை யோன்முனஞ் சேர வுழலுவரோ. (அ)

உழவரைச் சந்த விளவாளை பாய்வய லோங்குகுன்றைக்
இழவரைச் சந்த தழுதினை வாய்நற் கிளைவளரும்
பழவரைச் சந்த நறுந்தழை வாங்கிப் பரவினமே
ளெழவரைச் சந்த மயிலியல் பூசவு மெண்ணினளே. (கூ)

எண்ணிவ ருந்தின னொந்தோம் பழமலை யெய்திலர்கா
னெண்ணிவ ருந்தின மின்றே யினிக்கதிர் நற்புரவி
மண்ணிவ ருந்தின மாவா லெழுந்துகள் வந்துடலின்
கண்ணிவ ருந்தின வான்மதி தேய்க்குங் கடிநகரே. (௰)

கடிக்கஞ் சமனை யுவந்துல காக்குறுங் காரணனோர்
முடிக்கஞ் சமனை தொறும்பலி யேற்ற முதுகிரியான்
மிடிக்கஞ் சமனை வருந்தொழ வாழ்வம் விரவுறுமெங்
குடிக்கஞ் சமனை வெருவுத லேயின்று கொல்வனென்றே. (கக)

கொல்லைக் குறவரை வாயனை யார்கரிக் கோட்டைவினை
நெல்லைக் குறவரை யாதுகொள் காளத்தி நேயனைவான்
றில்லைக் குறவரை நம்முது குன்றனைச் சேர்வலென்று
ரெல்லைக் குறவரை மாத்திரைக் கேநல மீகுவரே. (கஉ)

ஈகையி லங்கை தவமுள மெங்ஙன மெய்துவமென்
றோகையி லங்கை வடிவே லொடுவருந் தோன்றறந்தை
வாகையி லங்கை யரசிற வூன்றிய வள்ளன்மழு
மாகையி லங்கைம் முகமுது குன்றன் மலர்ப்பதமே. (கங)

பதம்பர வைக்கு வருந்துபி ராற்குப் பசுமயின்மேற்
கதம்பர வைக்கு வரச்சுற்று கட்செவிக் கங்கணற்குச்
சிதம்பர வைக்கு முதுகுன்ற வாணற்குச் செல்வமெல்லா
மதம்பர வைக்கு நிகர்கரித் தோறலை மாலைகளே. (கச)

மாலைக் கலுழனெய் யோனெனத் தாங்க வயங்குமரு
ணாலைக் கலுழ வொழியெனு மேற்றிவர் நோன்மையனும்
பாலைக் கலுழ வொருமகற் கீந்த பழமலையான்
றோலைக் கலுழ நடம்புரி வானெம் முதற்றெய்வமே. (கரு)

தெய்வசி காமணி யேமணி கூடலிற் சென்றுவிற்ற
மெய்வசி காமணி கண்டா பழமலை வித்தகமீ
னெய்வசி காமணி மாவெனுங் கண்ணியை நெஞ்சகத்து
வைவசி காமணி னேவா தெனையின்ப வாழ்வளித்தே. (கசு)

வாழ மரிக்கு மடநெஞ்ச மேமென் மலர்ப்பகழி
தாழ மரிக்கு மதற்காய்ந்த தந்தையுந் தாயுமொரு
வேழ மரிக்கு மிகவுற வாம்பழ வெற்பினையல்
சூழ மரிக்கு மியல்பையெஞ் ஞான்றுந் துணிந்திலையே. (கஎ)

துந்துமி யும்ப ரியம்பும் பழமலை சூழ்ந்துரையீர்
நுந்துமி யும்பரி யாவியை வேண்டியுண் ணேம்புலவீர்
சிந்துமி யும்பரி வாலுத வார்த்துதி செய்விர்மல
முந்துமி யும்பரி யாகமுண் டோசொல்லு முங்களுக்கே. (கஅ)

கேட்டுப் புவனங் கொளவுமென் னோமெய்க் கிராதனின்முன்
னாட்டுப் புவனம் பயின்மான் றசையுண்ட நாதனராய்
பூட்டுப் புவனங் கொளுமெய்ப் பழமலைப் புண்ணியன்றாள்
வேட்டுப் புவனம் பதினான்கு நல்கினும் வேண்டிலமே. (௧௧)

வேண்ட வடுக்க நினைவதுன் றாண்மலர் வேட்கைமணி
பூண்ட வடுக்க ணறுநுத லார்மயல் போக்குவது
நீண்ட வடுக்க ணயமா திளமுலை நேர்ந்துதவ
மாண்ட வடுக்க ணிகர்தோட் பழமலை மன்னவனே. (௨௦)

மன்னவ மாதவ னாடும் பழமலை வாணமணி
யன்னவ மாதவ னன்மலைக் காற்கசைந் தம்மதிகண்
டென்னவ மாதவ னல்லின்வந் தானென் றிரங்கிமதன்
றின்னவ மாதவ நோமேயென் செல்வத் திருந்திழையே. (௨௧)

திருந்திய வேதம் புகல்பரி சேயறஞ் செய்துடலம்
வருந்திய வேதம் பொருளென வாழ்பழ மாமலையான்
பொருந்திய வேதந் தருநஞ் சுனானெனிற் பூமலர்கா
மருந்திய வேதம் புயமனை யாட்கணி மங்கலமே. (௨௨)

மங்கல மாவி மலைசேர் பழமலை வாணமணிச்
செங்கல மாவி மலர்க்கைக் குருகொடு செல்கவெமர்க்
கிங்கல மாவி வளைநீ யணைந்த தினியுனெதிர்
தங்கல மாவி தரிற்கொடு சேறுமெந் தண்மனைக்கே. (௨௩)

தண்டங் கமண்டலங் கொண்டு பழமலைச் சங்கரதாட்
புண்டங்க மண்டலங் கண்டுசென் றுனுமெய்ப் போதமுறார்
பண்டங் கமண்டலங் காரமின் னாக்கினன் பாட்டியலைக்
கொண்டங் கமண்டலம் பாழாக் கியவுனைக் கூறலரோ. (௨௪)

கூற்றைக் கொடியங் கடப்பா னருளெனக் கூய்ப்பரவி
யேற்றைக் கொடியங் காரஞ்சேர் பழமலை யீசனணி
நீற்றைக் கொடியங் குளமே வெறுத்தி நிறைபெருகு
மூற்றைக் கொடியங் கின்மோ டருந்து முடம்பினையே. (௨௫)

உடற்கு வலையந் தகன்கைக் கயிறென் றுணர்ந்துளமே
கடற்கு வலையம் புகழ்சீர் முதுகிரிக் கண்ணுதற்கு
மடற்கு வலையம் புனைகளத் தாற்குநம் மன்றமர்ந்த
நடற்கு வலையம் பணியா மவற்கன்பு நண்ணுகவே. (௨௬)

நட்டுவ னை யறிகிலன் றண்ணுமை நந்திநின்று
கொட்டுவ னை யிளைதேர் கயமுது குன்றுடையாய்
தட்டுவ னை யகலாத நான்முகன் றாளமுயர்
குட்டுவ னை வனைவான் பரவுநின் கூத்தினுக்கே. (௨௭)

கூத்துகந் தம்பல மேவுறு மோர்முது குன்றனைநம்
பாத்துகந் தம்பல மாரினு மெள்ளினும் பண்பனைத்தாள்
சாத்துகந் தம்பல மாமறை யாற்புகழ் தாணுவைநா
மேத்துகந் தம்பல மார்பொது மாதனை யெள்ளினமே. (௨௮)

எள்ளா தவனை யெனும்பா பழமலை யென்றிருந்த
கள்ளா தவனை மகவரிந் தாக்கெனக் கட்டுரைத்து
விள்ளா தவனை மகிழ்பர மாவழல் வெண்மதியைத்
தள்ளா தவனை முடிசூடெம் மாது தருக்குதற்கே. (௨௯)

தருவி னிலையினி மன்னவற் கில்லையித் தண்புனத்தின்
மருவி னிலையினி மைக்கூற் றெனக்கந்தி வானநிக
ருருவி னிலையி னியல்வேற் குகனை யுதவியகோன்
கருவி னிலையி னிகந்தோன் பழமலைக் காரிகையே. (௩0)

காரிகை யார்க்கு வரும்பொது வோவல்ல காண்விசும்பிற்
பூரிகை யார்க்கு முதுகுன்ற நாயகன் பொங்குமருள்
வாரிகை யார்க்கு மருந்தனை யான்மலை மன்னனரு
னாரிகை யார்க்கு மெழுவுறழ் தோட்க ணறுநுதலே. (௩௧)

நுதலரிக் கும்பரு வங்குறை யென்றவ னேக்கடையா
முதலரிக் கும்பரு மேத்துந் தமிழர் முருகுபெரு

---

(௨௮) பண்பினற்றாள் என்றும்பாடம்.

குதலரிக் கும்பரு கற்கருங் காமுது குன்றரிலார்
சிதலரிக் கும்பரு மாமரம் போற்றுயர் தின்பவரோ. (௬௨)

தின்னக் கனியை விழைகூ னிளமந்தி தீங்கனியீ
தென்னக் கனியை யிரவியிற் பாய்பொழி லீண்டுகுன்றை
நன்னக் கனியை மதிவே ணியணிந்த நாம்பயந்த
சின்னக் கனியை வலத்தில்வைத் தால்வருந் தீங்கென்னையே. ()

தீங்கு திரைக்கட னேர்நரர் காடியர் செய்மலத்திற்
காங்கு திரைக்கட னாய்க்கிரை யென்றிந்த வாகமய
னீங்கு திரைக்கட நன்முது குன்றர்க்கந் நிம்பனுக்கு
வாங்கு திரைக்கட னீயவல் லார்க்கு வணங்குமினே. (௬௪)

வணங்கக் கரமு மொழியப் பழமலை மன்னுருவா
யிணங்கக் கரமு மிருப்பவைத் தேபுண ரேந்திழையார்
பிணங்கக் கரமு ளுமலியும் போலவர் பின்றொடர்வீ
ரணங்கக் கரமு தலைபோ லுமைப்பற்று மந்தகனே. (௬௫)

அந்தரங் கங்கை தவரறி யாம லமுதருள்சம்
பந்தரங் கங்கை வலிபோன் மின்னுக்கினர் பாடியுனைச்
செந்தரங் கங்கை ரவமொண் கமலந் திரைத்துவருஞ்
சுந்தரங் கங்கை விரும்புமுத் தாறுடைத் தொன்மலையே. ()

மலங்கலை யங்கலை கற்றேன் றனக்கருள் வாழ்வளிப்போன்
கலங்கலை யங்கலை நல்லோர் பரவுங் கழலடியான்
விலங்கலை யங்கலை வேலோன் பிதாமுது வெற்பிடத்திற்
பொலங்கலை யங்கலை யான்மூடி மீனைப் புதைத்தவளே. (௬௭)

புதைத்துக் கரக்கும் பொருளாளர் வெஞ்சொற் பொருமறலி
கதைத்துக் கரக்குங் குமமுலை பாகன்மெய் கண்டடியார்
பதைத்துக் கரக்குஞ் சிறிதா வுருகும் பழமலையான்
வதைத்துக் கரக்குஞ் சரமீர்ந் தவன்றரும் வாழ்விலரோ. (௬௮)

இலங்கு மரியு மருள்கோன் முதுவெற் பிடத்துறற்கால்
விலங்கு மரியு முழலெல்லா முன்னி வெய்துயிராக்
கலங்கு மரியு மிருந்துயர் கூருங் கனுழ்ந்திடுந்தாய்க்
குலங்கு மரியு மொருவனும் போகுங் கொடுஞ்சுரத்தே. (கக)

கொடுவரி யானை யடர்ந்துறு மாறெனக் கொண்டுயர்து
ஞெடுவரி யானை யுறவடிப் போமென் றொருங்குவந்தே
யடுவரி யானை நிகர்நமன் றூத ரடிமுடிமன்
னடுவரி யானை முதுகுன்று டேசு நரர்தமையே. (சஂ)

நரகா வலர்மட வார்க்குள் ளுருகிக்கை நாவிருப்ப
வரகா வலர்புனைத் தன்றனை யேத்தில ராய்ந்தறிவா
லுரகா வலரென வுய்ந்தா ரினமுள முற்றகுன்றைப்
புரகா வலரி லருட்கோயி லாகும் புராந்தகனே. (சக)

புரந்தர னஞ்சு பழமலை வாணன் புலவர்தொழுந்
துரந்தர னஞ்சு தலைநாக கங்கணன் றொண்டுறுமா
ணிரந்தர நஞ்சு தொழுதேத்து தாதர்க்கு நேயமொடு
வரந்தர நஞ்சு களத்துவைத் தானென்பர் மாதவரே. (சஉ)

மாதனைக் கொன்றுவ ரம்மேனி வைத்தவ மாசுணத்தை
யீதனைக் கொன்று சிறுநாணென் றூர்க்கு மெழிலுடையாய்
நீதனைக் கொன்று நலஞ்செயல் வேண்டு நினையிகழும்
வாதனைக் கொன்று முதுகுன்ற மாநகர் மாசொழித்தே. ()

மாசி யதிகந் துறந்தார் மகிழ்குன்றை மாநகரோ
காசி யதிகங் கொலோவென்பி ராயினக் காசியெனப்
பேசி யதிகந் தகன்றிருந் தான்பரன் பேரடலை
பூசி யதிகம் பரனீங்கி லானிப் புரியினையே. (சச)

புரிசடை யாள பழமலை வாண பொருப்பெடுத்த
கரிசடை யாள திகந்தீர்த் தருளக் கடவையின்ற
பரிசடை யாள முடையா யொழித்தனள் பட்டினையத்
துரிசடை யாள தழுக்கா மெனுமின் றுகிலினுக்கே. (சரு)

துகிலங் குருகுந் துறந்தா ருயிருந் துறக்கநின்று
னகிலங் குருகு மணிமுடி யாயெனு மத்தவனை
முகிலங் குருகு மடியாய் பரந்த முதுகிரியாய்
சகிலங் குருகுல மேத்திறை வாமைத் தடங்கண்ணியே. (௬௬)

தடுக்க மலத்தி னெடுங்குதல் போலநின் றுளிதுறு
மொடுக்க மலத்தி னிகழ்வால் வளையின மூர்ந்திடச்சேன்
மடுக்க மலத்தி லுகள்வயல் சூழ்குன்றை மாநகரோ
யடுக்க மலத்தி புனையலங் கார வருளுகவே. (௬௭)

அருவனை வில்லை யுமிழ்மணி நாகமு மத்திகளு
முருவனை வில்லை யெனப்பூண் பவனையவ் வும்பர்தொழும்
பொருவனை வில்லை யுறமுது குன்றனைப் போர்த்துமரு
வொருவனை வில்லை வரிலொற்றி வையென வுற்றனமே (௬அ)

உற்கைக்கு மாறு பம்மணி நாக மொளித்துலவி
விற்கைக்கு மாறு சுமந்தவ சீர்முது வெற்பினின்பா
னிற்கைக்கு மாறு வழுவா நடக்கைக்கு நேரிழையார்
சொற்கைக்கு மாறுந் தமியேனுக் கென்று துணைசெய்வையே.

செய்க்குத் தனங்க மலமலர் சீர்தருஞ் செய்யதிரு
மெய்க்குத் தனங்க டரவடு வாங்கிதொல் வெற்பிடத்திற்
கைக்குத் தனங்க வொழியினுந் தாடனைக் காய்வதிலேன்
வைக்குத் தனங்க ளழித்திறை யாதிந்த வையகமே. (௫௦)

வைத்து மதிக்கு மருங்கிற்கைத் தாயென மந்தரமத்
தய்த்து மதிக்கு மனையின்மை யான்மறை யோதிமமுன்
னெய்த்து மதிக்கு முடிமிசைக் கங்கையை யேற்றினையோ
மெய்த்து மதிக்கு மணுகவொண் ணுமுது வெற்பினனே. (௫௧)

வெற்புக் குமைய வடிவே லெறிந்தசெவ் வேண்மதவேள்
பொற்புக் குமையவ னேடான் வாழ்முது பூதரத்தி
னிற்புக் குமையவ னொத்திருந் தாள்குறை வின்றிவளர்
கற்புக் குமையவள் போலுறுங் காதற் கருங்கண்ணியே. (௫௨)

கருந்தடங் கட்கு முதவாய் மயிலெங்கள் கண்களுக்கு
விருந்தடங் கட்கு நலமெனப் போந்தவிண் மீன்பொரியு
மருந்தடங் கட்கு வளையோடை யாகுக வம்புயங்கள்
பெருந்தடங் கட்கு முகமாகுங் குன்றைப் பெருந்தகையே. ( )

பெருமு தலைவனை யான்போற்றுங் குன்றைப் பெருந்தகையை
யிருமு தலைவனை மூப்படைத் தாண்டவற் கின்மகவைக்
கருமு தலைவனை வாயிற்றந் தானைமுன் கண்டழுது
பொருமு தலைவனை நீத்தனண் மேவினள் பூங்கொடியே. ( )

பூங்கு மிழும்படி முள்ளரும் பொருந்திப் புளினூர்பொருள்
வாங்கு மிழும்படி மோது மெனல்கொடு மால்விழுங்கி
யாங்கு மிழும்படி வந்தவெம் பாலை யடைந்தவள்கால்
வேங்கு மிழும்படி னென்றும் பழமலை வித்தகனே. (ருரு)

வித்துரு மத்தை நிகர்வா னுயிர்செய் வினையருத்துங்
கத்துரு மத்தை யிடுதயிர் போலக் கலக்குமதன்
சத்துரு மத்தை வனைமுது குன்றிறை தாள்கொடுவா
னத்துரு மத்தை யிலவாக வெள்ளுவர் நற்றவரே. (ருசு)

நற்றவ ராக மறையவ ராகவிந் நானிலத்தி
லற்றவ ராக மனமுடை யார்க்கன்றி யச்சமற
வுற்றவ ராக மறியா தொளித்தநின் னொண்பதங்கள்
பற்றவ ராகம லாலயன் போற்றும் பழமலையே. (ருஎ)

பழங்க விகட மகமந்திக் கீபொழிற் பண்டைமறை
முழங்க விகட வுளர்க்கியுங் குன்றை முதல்வனைவே
ளழங்க விகட விழிதிறந் தானை யடிபரவார்
கிழங்க விகட மறவரிற் றேன்றிக் கெடுவர்களே. (ருஅ)

கெடுத்துப் பணியு முடையும்வெள் காமற் கிழத்திமுலை
வடுத்துப் பணியு மரம்வேட்டு நின்றனள் வல்லியத

(ருசு) கலங்குமதன் என்னும்பாடம்.

ளுடுத்துப்பணியுமரைக்கசைத்தோய்தொண்டருள்ளமெல்லாங்
கொடுத்துப் பணியு மலர்த்தாட் டிருமுது குன்றத்தனே. ( )
குன்றுக ளுங்களை யொவ்வா வெனுமுலைக் குன்றதிர்க்குஞ்
சென்றுகளுங்களையுண்வண்டுமோவில்செழுங்கொன்றைமான்
கன்றுக ளுங்களை நன்மதி வேணிக் கடவுடனை
யென்றுக ளுங்களை யெம்மானைக் குன்றை யிறைவனையே. ( )
இறவாத வானந்த வெள்ளத் தழுத்தி யெனையருளாற்
றுறவாத வானந்த வாள்வதென் றோமெய்த் துறவர்தொழு
மறவாத வானந்த னஞ்சூழ் முதுகுன் றடைந்தவர்த
முறவாத வானந்த கோபால னென்றற் குடையவனே. (௬௧)
உடைய மடங்க லுதைத்தபொற் பாத வொளிசெய்மழுப்
படைய மடங்கன் முகற்காய்ந்த வீர பழமலையாய்
கடைய மடங்கல் லொடுபக லுந்தொழக் கற்றிலமெம்
விடைய மடங்கல் வருவதெஞ் ஞான்று விளம்புகவே. (௬௨)
விளங்க வலம்புரி மால்போற்று நன்முது வெற்பசஞ்சேர்ந்
துளங்க வலம்புரி யாய்மாய் பிறிதொ ருடம்படையாய்
துளங்க வலம்புரி மென்குழன் மாதர்க்குச் சூழ்ந்துநின்று
களங்க வலம்புரி யிவ்வெற்பை யேநிலை கைவருமே. (௬௩)
வருந்தா தவரை வளைத்திட் டவபவ வன்பிணிக்கு
மருந்தா தவரை மருவும் பழமலை வாணவுனைப்
பொருந்தா தவரை யுயிர்செகுத் துண்ணம் புலிமழுங்கத்
திருந்தா தவரை வரக்கூ வுறாததென் சேவல்களே. (௬௪)
சேவாலங் காட்டு பொழுதசஞ் சாயச் செலுத்திவரி
மாவாலங் காட்டு முதுகிரி வாணவவ் வானமுய்ய
வேவாலங் காட்டு மிடற்றாய்நின் சீர்த்தி விரித்துரையா
நாவாலங் காட்டு விலங்காயி னேனிந்த நானிலத்தே. (௬௫)
நிலங்கடந் தானை மகிழ்வானைத் தன்னடி நின்றொடுங்கும்
புலங்கடந் தானை முதுகுன்ற வாணனைப் போற்றிலர்தம்

நலங்கடந் தானை முழுது மிழந்தந் நகரினிற்போ
யிலங்கடந் தானை துணிசீரை யாக்கொண் டிரப்பர்களே. (சுசு)

இரப்பாரி லாரை யிலரெனின் வைவ ரிரந்திடிற்றுங்
கரப்பா ரிலாரை முகநோக்கு றார்மழுக் கைக்குன்றையா
யுரப்பாரி லாரை யுறவாகக் கொள்வர்தம் முள்ளனபோய்
நிரப்பாரி லாரை யவிப்பார்தம் மக்களை நீத்திருந்தே. (சுஎ)

இருப்பு வலியை யகன்றுபொன் வல்லியை யெண்ணுதலாம்
விருப்பு வலியை முலையா ரணங்கினர் விண்ணுறுதல்
பொருப்பு வலியை யிடத்தில்வைத் தாய்மலர்ப் பூங்கணைசேர்
கருப்பு வலியை யொழித்தாய் பழமலைக் கண்ணுதலே. (சுஅ)

கண்டந் தரிக்கும் விடத்தார் பழமலைக் கண்ணுதலார்
பண்டந் தரிக்கு மருங்களித் தார்தம் பழவடியா
ரெண்டந் தரிக்கு மரிதாகும் பாத ரிருங்கருமா
வெண்டந் தரிக்கு மதற்காய்ந் தவரொனு மெல்லியலே. (சுகூ)

மெல்ல வணங்கு நினைவா லெதிர்ந்திட வேனெடுங்க
ணல்ல வணங்கு வளையுடை யோடு நடந்திலநீ
கொல்ல வணங்கு மதிசுமந் தேநின்ற கொள்கையென்னே
வெல்ல வணங்கு மலையாய் முதுகிரி வேதியனே. (எ0)

வேதிய வாவி தனக்காவி யாகிய வித்தகபெண்
பாதிய வாவி மலர்த்தேன் பெருகும் பழமலைவாழ்
சோதிய வாவி வருவிடைப் பாகநின் றொண்டருறு
நீதிய வாவி யவரையென் றேசென்று நேர்குவனே. (எக)

நேரு மடியர் தமக்குற வாயவர் நேசமறச்
சோரு மடியர் தமையணு காதவர் தும்பியினுற்
சாரு மடியர் மணிநிற வண்ணன் றரையிடந்து
தேரு மடியர் முதுகுன்ற வானுதற் றீக்கண்ணரே. (எஉ)

(எஉ) உறவாமவர் என்றும்பாடம்.

கண்டூர வந்தனை நேர்ந்தாங் கருகக் களிற்றினைமுன்
கொண்டூர வந்தனை வானோர் செயுமுது குன்றனொடு
வண்டூர வந்தனை நேர்வாளைக் கோலம் மதனனெய்யும்
புண்டூர வந்தனை சேர்தியென் றோதுமின் போமின்களே. ( )

போதுமின் மாலை வகைவகை யாகவம் பொற்றொடியீ
ரோதுமின் மாலை தரின்வம்மி னில்லையென் றோட்டினரேன்
மாதுமின் மாலை வருமுனஞ் சாமென்று வண்கைமலர்
மோதுமின் மாலை மகிழ்குன்றை வாணர்தம் முன்னடைந்தே.

முன்னஞ் சிலம்பு சிலையாக் கியநன் முதுகிரியாய்
பொன்னஞ் சிலம்பு சிலம்புத லோடையிற் பூஞ்சிறக
ரன்னஞ் சிலம்பு நடையிள மானை யனங்கனெய்து
தன்னஞ் சிலம்பு குவளையல் லாத தணந்தனனே. (௭௫)

தணந்தவ ளக்கரி மேனிய ளாங்கொல்வெண் சங்கிணங்கண்
மணந்தவ ளக்கரி னின்றழு மோவல வாவுயிர்க
ணாணந்தவ ளக்கரி தாமுது குன்றர னோங்கமர
கணந்தவ ளக்கரி யானேத் திறையன்றிக் காப்பிலையே. (௭௬)

காப்புக் கரியுந் திருமக ணாயகன் காப்பவற்றின்
தூப்புக் கரியுந் தலையுடை யானும் பொருந்தவைத்தான்
மாப்புக் கரியுங் குயிலும் பயில்பொழில் வண்டில்லையான்
மூப்புக் கரியும் புலியுங்கொன் றீர்த்த முதுகுன்றனே. (௭௭)

முதுமறை யந்த முறுபொரு ளோகன் முழுப்பணிக்கு
விதுமறை யந்த முடியாய் புராணம் விளங்கிரண்டோன்
பதுமறை யந்த முதுகுன்ற வாணனின் பாதம்வணங்
குதுமறை யந்த கனைமார்பி லெம்மைக் குறுகிடினே. (௭௮)

குறுகு முனிவனை யன்றுண்ட விம்முது குன்றனுக்கு
மறுகு முனிவனை செய்தாலுய் வாரெவர் வந்தருளென்
றுறுகு முனிவனை போதுமி டார்நம னார்முனிவு
முறுகு முனிவனை யெய்தா ரறிவறு மூடரினே. (௭௯)

ஆடா நமாதி மிறையடைந் தாயலென் முன்னனுகன்
ஈடா நமாதி பெருமா னுதைக்கினு மெய்ப்புகழைப்
பாடா நமாதி யெழுத்தைந்து மோதிப் பழமலைவாழ்
வீடா நமாதி யடியா ரடியருண் மேவினமே. (௮௦)

மேவத் தகரை யிவர்மக வீன்றதொல் வெற்பரச
சேவத் தகரை யொடுபூசித் துன்னைவிண் செல்வமுறும்
பூவத் தகரை நகுவே மெமக்குநின் பொங்கருளா
லோவத் தகரை வகைப்பாச முந்தம் முரங்குலைந்தே. (௮௧)

குலையா நிலமும் விசும்புந் தொழுமுது குன்றமதிக்
கலையா நிலமும் மடியழல் காயவக் காய்கனலின்
மலையா நிலமு முடன்கூட வேமெனை வாங்குகழைச்
சிலையா னிலமு மெமதில்ல மாய்நின்று சீறுவனே. (௮௨)

சீறிரை யாக மதியுணும் பாம்பணி செல்வமறை
மாறிரை யாக மலிமுது குன்ற மருவுதற்குச்
சேறிரை யாகயி லாசவி லாசசு தேவவென்மின்
ஏறிரை யாக நிலையென்று வாழன்மின் றொண்டர்களே. ()

தொண்டரைக் கூடல் விழையார் பொழின்மலர்த் தூளுதிர்தல்
விண்டரைக் கூட லறவுறல் போலுந்தொல் வெற்புறுமைக்
கண்டரைக் கூட லுடையாரைப் போற்றிலர் கற்றறியா
மிண்டரைக் கூடல் வழியே நடத்துபு வீழ்த்துவரே. (௮௪)

வீழி வலஞ்சுழி தில்லை சிராப்பள்ளி வேதவனங்
காழி வலஞ்சுழி யன்மேவு குன்றைக் கடவுள்விடை
ஊழி வலஞ்சுழி வெள்வளை யானனை யன்னகல்விப்
பாழி வலஞ்சுழி யுந்தியுள் வாங்குவர் பாவையரே. (௮௫)

பாவல ருக்கு மலிபொரு ளீந்துகொள் பாட்டினர்க்கு
மேவல ருக்கு மழுவார்க்கு நன்முது வெற்பினுக்குக்
காவல ருக்கு மயலாகி நின்று கலங்குகின்ற
யாவல ருக்கு விளைநில மாயினை யாயிழையே. (௮௬)

ஆயக் கலையக னுஞ்சீர் முதுகுன் றரசமுனஞ்
சாயக் கலைய னிமிர்த்தசெம் மேனிய தப்பலில்லா
னேயக் கலைய புழுக்கூ டெனுமுட னேயமெல்லா
மாயக் கலைய மலமாயை கன்மங்கள் வந்தருளே. (௮௭)

வந்திக்க நாவி னினையே வழுத்த மலர்விழியான்
முந்திக்க னாவி தொலைத்தோய் நினது முதுவெற்பையே
சிந்திக்க நாவி மதநாறு மாதரைச் சேருமின்ப
நந்திக்க னாவி னொழிவாமென் றன்னுற நல்குதியே. (௮௮)

நல்குர வேநல் லுரைதான் முதுகுன் றர் நாட்டுனக்குச்
சொல்குர வேநல் குரவுறு வேல தொடைகள்பல
மல்குர வேன விதண்விட் டகம்புக்க மானையிந்த
வொல்குர வேனல் விடைக்கொடு போகலென் றோதிலையே. ()

ஓதித் திருக்கு மொழிவதல் லாமலுன் னுண்மைநிலை
சாதித் திருக்கு மியல்புதந் தாயிலை தன்மையெல்லாம்
போதித் திருக்கு மொழிகுன்றை வாண பொருப்புதவுஞ்
சோதித் திருக்கு மரிபாக சுந்தரன் றாதுவனே. (௯0)

தாதுகண் டாலு மதியணி வேணியர் துன்னிவந்தென்
காதுகண் டாலு முடன்மூக்கின் பெய்தநல் கானனவெம்
மாதுகண் டாலு முவக்கப் படுமொழி வந்தனள்கார்ப்
போதுகண் டாலு மயில்வாழ் பொழிற்பழம் பூதரனே. (௯௧)

பூதர நன்று சிலைக்கென்று கொள்ளும் புராந்தகனார்
சீதர னன்று பொழிலெனுங் குன்றைத் திருநகரார்
காதர னன்றும் விழிபெறு மாறுடைக் கண்ணுதலார்
மாதர னன்று வருமதிக் கோய்தலை மாற்றிலரோ. (௯௨)

மாற்குச் சிவந்த மலர்த்தாண் முதுகிரி வாணன்மறை
நூற்குச் சிவந்த விராப்பொரு ளென்பவர் நோக்குளன்வேள்
கோற்குச் சிவந்த விறலாள னின்னுங் குறுகிலனிம்
மேற்குச் சிவந்த தறியே னிவட்கு விளைவதுவே. (௯௩)

விளைய வளையு மணிநெல் வயன்முது வெற்பிறைவ
னளைய வளையு முறவுடை யானவ் வனங்கசிலை
வளைய வளையு முடையுந் துறந்து வருந்துறுமிவ்
விளைய வளையு மொருபுடைசார விருத்திலனே. (௯௪)

இருத்த விருப்ப திடத்திலல் லாம லிருப்பலென
நிருத்த விருப்ப முதுகுன்ற வாணனை நீவலியுஞ்
செருத்த விருப்ப வுததியை யாருணச் சிந்தைசெய்வர்
திருத்த விருப்ப வலையாவர் மெல்லுவர் தேமொழியே. (௯௫)

தேவியு மானும் விளையா டிடமுடைச் செங்கணுத
லாவியு மானும் வருஞ்சீர் முதுகுன் றணிவிழவைக்
காவியு மானும் விழியாய்கண் டெய்தெனக் கண்மறுகி
னேவியு மானும் மகட்கிடர் நீர்செய்தி ரேழையரே. (௯௬)

ஏடலை யாறு கிழித்தெதி ரேறவின் னேறுபுகழ்க்
கூடலை யாறு புலியூர் மகிழ்முது குன்றர்பெற்ற
வேடலை யாறு முயிர்த்தெடுத் தேந்துபு மென்கைகொடுத்
தூடலை யாறு வருகவென் பார்நல் லுமைதனையே. (௯௭)

உமையிடப் பாக னலங்கூர் முதுகுன் றுடையனராச்
சுமையிடப் பாக வரிதே டடியுறத் தாமலர்க
டமையிடப் பாக மருவுவ ரேலவர் தங்களைப்பா
ரமையிடப் பாக னணுகா னுதைநினைந் தஞ்சுவனே. (௯௮)

அஞ்சு வணத்தை வரன்முறை யோத வரக்கெறிந்த
பஞ்சு வணத்தை மருவுமென் றுளுமை பாகமொடு
செஞ்சு வணத்தை யனையநின் கோலமென் சிந்தையுற
விஞ்சு வணத்தை மகிழ்குன்றை வாண விரும்புவனே. (௯௯)

விருத்தா சலசங் கராமலை மாது விழிகளிக்கு
நிருத்தா சலசந் திரன்போ லுடம்பிடை நின்றவர்தங்
கருத்தா சலசம் பவமிலர்க் காண்டறங் காட்டியசொற்
றிருத்தா சலசந் தமியேன் றலைக்குன் றிருவடியே. (௧௦௦)

பழமலையந்தாதி முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

பழமலைநாதர்

பிக்ஷாடன நவமணிமாலை.

நங்குற்றந் தீர்க்கும் பழமலை நாதர்க்கு நற்பலிகொண்
டங்குற்று மென்றுகில் போக்கினள் வெற்றரை யாகியங்கோ
விங்குற் றனையென வெம்பெரு மானிவ் விருநிலத்திற்
றங்குற்றம் பார்க்கு மவருள ரோவெனத் தாழ்ந்தனளே. (௧)

குன்றா முதுகுன் றுடையா னிலாதவெண் கோவணத்தான்
றன்றா மரைக்கை விரன்மூன்று காட்டித் தனங்குறித்து
நன்றாக வித்தனை பிச்சையுண் டோசொன் னறுநுதலா
யென்றா னிரண்டத் தனையுள கோடியென் றிட்டனளே. (௨)

இப்பாத் திரந்தலை கீழாப் பிடித்தனை யென்னைமுனந்
தப்பாப் பலிகொண் டறிந்திலை யோவெனத் தாழ்குழலாள்
செப்பார் பணைமுலை யாய்நிலத் தேபலி சிந்தியிட்டா
யெப்பாத் திரத்திலு மிட்டறி யாய்கொன்முன் னென்றனரே.

வேட்டன மாதுகை தாழ்த்திட மாமுது வெற்பர்பலி
யோட்டினை நீதொட லாமோ வெனவுமை யுந்தொடலாம்
வீட்டினில் யானென வேயவர் தாமிது வேண்டுவைகொல்
யாட்டினின் பாலென மூலமு மாமென்ப தென்றனரே. (௪)

மாண்ட வெலும்பணி கோலமொ டேபலி வாங்கிடுதற்
கீண்டு வருமுது குன்றுடை யீருமை யான்மிடற்றி
னீண்ட வுகிருறுத் தாதணை வேனென்று நீர்தலையைத்
தீண்ட வுமது பலிப்பாத் திரமென் சிரிக்கின்றதே. (௫)

வானோர் தொழுநின் பலிப்பாத் திரத்தை வனைந்ததுநீ
தானோ வெனச்சக் கரந்தான் சுழற்றத் தகுங்குயத்தி
யானோர் குயவன்மெய் யென்றே முதுகுன் றிறையியம்ப
நானோ வொருசிற் றிடைச்சியென் றாளந் நறுநுதலே. (சு)

பங்கய மன்ன விழியார் முதுகுன்றர் பாத்திரத்தி
லங்கையி லைய மொடுவண்டு வீழநல் கையவென
வெங்கையில் வந்த தெமதாக லேவழக் கென்றுசெட்டி
மங்கையர் தங்கட் கிருங்கூ டலிலிட வைத்தனரே. (எ)

நீருக்குத் தக்க சடையார் முதுகுன்றர் நேடியுங்க
ளூருக்குட் பிச்சையென் றற்றேமுண் டாயி னுரைமினென
வாருக்குத் தக்க முலையா ரதற்குளர் மற்றொருவர்
யாருக்குக் கிட்டு மதுசோறு நீர்கொளு மென்றனரே. (அ)

முழங்குந் துடியொடு பிச்சையென் றேமுது குன்றர்வரச்
சழங்கு முலைமுதி யாளென் பலியெனத் தம்மனையில்
வழங்கு மனமென் றனர்புறம் போந்து வளர்முலையாள்
விழுங்கு மனம்பகற்போதுகொள்வாயென் றுவேண்டினளே. ()

சிறப்புப்பாயிரம்.

பிச்சா டனநவ ரத்தின மாலையைப் பீடுபெறத்
தைச்சான் றுறைமங் கலமுறை சிவ தயாபரனம்
பொய்ச்சார் பதனை யொழிக்குஞ் செழும்புலி யூர்ப்புனித
னற்சார்பு சார்ந்த சிவப்பிர காச நவமணியே.

முற்றுப்பெற்றது.

இந்நூல் முற்றும் சிலேடைப்பொருளதாகலின் அப்பொருளுணுக்கங்களை உடன் வெளியிடப்படும் உரைப்பிரதியுட்காண்க.

அம்பிகைதுணை.

விருத்தகிரி

பெரியநாயகியம்மை

நெடுங்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

முழுமணி மிடற்றன் கனன்மழு வீரன் முக்கணுண் டகைதினை தெழில்கூர், முகம்புலர் தலைக்கண் டெல்லளைந் தடியின் முனைப்பிறைக் கோடுகொண் டுழுது,—விழுமணி யரவ நுழைசடா டவியின் விண்ணதித் தண்புனல் விடுப்ப, விரைவொடு குளிர்ந்து முகமலர் தலிஞன் மென்கொடி யெனநினை யுணர்ந்தேன்,—செழுமணி நீலமழைமுகி றவழுஞ் சிலம்பெனும் புற்றினின் றார்ந்து, திரைபொரு கடற்பேர்ப் பெரும்படம் விரித்துத் தினமணி யெனப்படுஞ் செங்கேழ்,—கெழுமணி யுமிழ்ந்து பேரிரு டெரந்து கிடக்குமெய் முடக்குமா சுணமாய்க், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. ()

விழைவொடு நினக்கு மாதுலன் மாமி வெற்புவேண் டுருத்தன் மருகன், மேவெலா மெலும்புந் தோலுமாய்க் கிடத்தல் வெறுத்திடா திளமைநா டாது,—பழமலை தனக்குச் சாதியொப் பெனவே பார்த்துனைக் கொடுத்ததுன் றந்தைப், டனி

(க) உடறணிந்து முகமலரக்காண்பான் தேவியைப் பெருமானிறைஞ்சினமையை ஒருவாறு உருவகித்தது. முழுமணி - இலக்கணமுற்றுமமைந்த நீலமணி. கனல் - வினைத்தொகை. சிலம்பு - மலை. தினமணி - சூரியன். மாசுணம் ஆய் - பெரும்பாம்பு போன்று. ஆதல் - உவமவுருபிடைச்சொல்.

(உ) வரைகழையென மாற்றுக. உருத்திலைரந்து - உருவந்திரைந்து, உருத்து இரைந்து என்க.

மலை யென்றே தன்மனை யாட்டி பயந்திடப் பெருமக னென்றே,—கழைவரை முன்ன ரூன்றுபு நடந்து கடிதுபள் ளங்களின் வீழ்ந்து, கரைகளின் மெல்ல வேறிவெண் ணுரைவாய்க் கடையுற வளைந்துருத் திரைந்து,—கிழவுரு விருத்த நதியெனப் பட்டுக் கீர்த்திமூ வுலகினும் போர்ப்பக், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. (௨)

காமமென் கின்ற கதுவுவெந் தீயுங் கடுஞ்சின மெனப்படு புலியுங், களிப்பெனுஞ் சிறுகட் புகர்முகப் புழைக்கைக் கறையடிக் களிநல்யா னையுமே,—தாமிகு மெனது மனமெனும் வனத்திற் றனிவரால் வெருவினே யாயிற், றழலினின் ருடிப் புலிகரியுரிபோர் தடுத்தவான் டுணையொடும் வருவா,— யிமவெள் ளெலும்பிங் கிடப்படு மெனத்தா னெலும்பணி கடவுண்மா நதியா, யிருந்துநல் லன்னங் கொண்டுமெய் வெளுப்ப வினைதரு கங்கையை யிகழ்ந்து,—கீழ்மைசொல் கின்ற தொன்றுமின் றுயிற் கிடைக்குமோ விதன்குண மென்னக், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. (௩)

---

(௩) தடுத்தல் - வென்று உரிகவர்தலின்மேற்று. உரிபோர்த் தடுத்தவெனப் பாடங்கொண்டு கண்ணழிக்கில் மோனைநயமின்மை தேர்க. இம்மணிமுத்தநதி எலும்பிடப்படு மென்றுதானும் எலும்பையணியும் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய நதியாகி, இந்நதிபோலவே அன்னங்கொண்டு மெய்வெளுப்ப இருத்தலால் அக்கங்கையை இகழ்ந்து இயம்பும் கீழ்மையொன்றும் இல்லை யென்பீராயின் (கீழ்மையடையாமைமாத்திரத்தானே) இதன்குணம் அதற்குக்கிடைக்குமோவெனக் கூறும்படி கிளர்நதியென்க. அணிதல்-இடப்படுதல். அன்னம்-பிண்டமும், அன்னப்பறவையுமாம். இதன்குணம்-சிவசாரூப மளித்தலாதியன. இருந்து - வினையெச்சத்திரிபு. அங்கிடப்படுமென்றும் இணைதபுவென்றும் பாடம்

சுட்டுதற் கரிய நின்னைமெய்ஞ் ஞான சொரூபியென் றருமறை யனைத்துஞ், சொல்லுவ துண்மை யென்னநன் குணர்ந்தேன் சுரந்தநின் றிருமுலைச் செழும்பால்,—வட்டிலிற் கொச்சைப் பிள்ளைமுன் னுண்டு வண்புகழ் ஞானசம் பந்த, வள்ளலென் றிடப்பேர் பெற்றரன் மொழிபோன் மையறுநீர் செய்யுள்செய் தமையா,—லெட்டிநற் றிகிரி பறித்தெறிந் துரற்காலியானையை யுருட்டிவாங் குதிரை, யெறிந்துசங் கதிர்த்துக் கொடுமர முறித்திட் டெதிர்ந்திடார் தமைவிடுத் தோடிக்,—கிட்டினர்ப் புரட்டி முருகவேள் பூதக் கிளைப்பெரு வெள்ளமொத் தெழுந்து, கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. (ச)

உள்ளமென் மனையில் விருப்பொடு வெறுப்பா முறுகுழி மேடுக ணிரவி, யொழிவிலா வாய்மை மெழுக்கினாற் பூசி யுயர்தரு மனமெனப் படுமோர்,—பள்ளிமென் றவிசி லிருத்திநின் பதியைப் பழுதில்யா னெனப்படு நெல்லைப், பழமல மாயைத் தவிடுமி போக்கிப் பாகஞ்செய் தென்றருத் திடுவாய்,—துள்ளுமொண் மறிமான் முல்லையு ளாயர் குழல்வெண் ணெய்க்குட முருட்டித், துணைமுலைக் குவட்டின் மஞ்சண்மேற் படப்போய்த் தோய்ந்துநின் றாடிளங் கயற்கட்,—கிள்ளைமென் மொழியார் துகிலெடுத் தொளித்துக் கேடில்சீர்க் கண்ணனா டுதல்

(ச) கொச்சை - சீர்காழியையும், திருத்தமுறாச்சொல்லையும்; எட்டி - எட்டிமரத்தையும்; தாவியென்னு மெச்சத்தையும்; திகிரி - மூங்கிலையும், சக்கரத்தையும்; வாங்குதிரை - வளைந்ததிரையையும், தாவுங்குதிரையையும்; கொடுமரம் - வலியமரத்தையும், வில்லையும் உணர்த்தின.

(ரு) மலம் மாயை தவிடு உமி என்பன நிரனிறை. பாகம் - மலபரிபாகத்தையும், சமைத்தலையும்; அருத்தல் - சிவபோதமுனைத்தெழாது அர்ப்பித்தலையும், உண்பித்தலையுங் குறித்தன.

போற், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. (ரு)

நாடிலு ருயிர்க ளாமெவற் றினுக்கு நல்கிய தந்தையுந் தாயு, நம்பனு நீயு மல்லிர் நும் மூர்க்கே நவின்றவம் முறையுளீர் நீவிர், —பாடியா ரணஞ்சொ லீண்டுமாய் வனதாம் பரிந்துநீ மடிமிசைக் கிடத்தப், மழுமலை தனது பெயர்வலக் காதிற் பகர்ந்தருள் செயப்பெறுஞ் செயலா, —லோடியோர் காக மேறுபு கவிழ்த்த வொருசிறு கரகநீர் தானு, மொருவனோர் செவியால் விடுத்தவப் புனலு முமையொரு பாகர்கட் டோன்றிக், —கேடிலானந்த வுருவமா மெனையொக் கின்றன வோவென வதிர்த்துக், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே.

தன்னொரு மகன்வா கனத்தினை வெறுத்தோர் தனயன்வா கனத்தினை விரும்புந், தண்மணிப் பணியு மதனையுள் வெருவித் தான்வள ராமதி யமும்வாழ், —மின்னவிர் சடையான் றனை நினை யன்றி மேவுவா னவனைநெஞ் சுன்னல், விரிகதிர் விழுங்கு மணியினை விடுத்து வெறுமணி கொள்ளுமா றன்றோ, —மன்னவர் மனிதர் சந்திரன் பரிதி மகபதி மலரயன் மறலி, வானவர் வசுக்கள் சித்தர்கிம் புருடர் மாதவர் விஞ்சைய ரசுரர், —கின்னர ருரகர் மூழ்குபே ரரவங் கேட்டொரு முராரிபாய் சுருட்டக், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. (எ)

(சு) விருத்தகிரிக்கண் மாய்வனவாகிய உயிர்கள் பெறுஞ் செயலால் நாடின் நும்மூர்க்கு நவின்ற அம்முறையே நீவிருள்ளீர்; ஆகலின், எவ்வுயிர்க்கும் நீவிர் தந்தையுந்தாயும் அல்லீர்; எனநிந்தாஸ்துதியின்வைத்து அத்தலத்திலருளுமாறு நிகழ்த்தியவாறு - ஒருவனென்றது - சன்னு முனிவரை.

(எ) பாய்சுருட்டல் பாற்கடலொலியினும் இவ்வொலி மிக்கிருத்தலாலென்க.

படைத்திடுந் தொழிலோன் மறைச்சடங் கியற்றப் பாவியேன் மனத்தினும் வலிய, பன்மணி குயின்ற செம்பொனம்மியினின் பதமலர் வைத்தக லாம—லிடத்தினி லுனைவைத் தருளுநதன் முன்னோ வியற்பகை மனைவியை யிரந்தா, னிளம்பிறைசூடு மிறையவன் பின்ன ரெங்ஙனம் போயிரந் திடுவான்,—கொடுத்தெனி லிடுபொன் புலவனுக் காரூர்க் குளத்தினிற் பழமலை யன்று, கொடுத்தது நானே கொடுத்தன னென்னிற் குளித்தகல் பவர்குளத் தெல்லாங்,—கிடைத்திட வொருகண் டருமெனக் கிதுசெய் கின்றதற் புதங்கொலோ வென்னக், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே.

பண்டுநின் கொழுநன் றந்தையுந் தாயும் பயந்ததன் னொருமருந் தன்ன, பாலனைக் கொன்று சமைத்திடக் கொள்ளும் பாதக மொன்றுளங் கொண்டு,—தொண்டர்தம் மனையிற் செல்வனென் றெழுநின் சுதனழப் பொருதுநின் முலைப்பால், சுரந்தமு தாட்டு மன்னைநீ யாவாய் தொழுதுபோய்ப் பிரித்திலையென்றோ,—வண்டர்தங் கங்கை யன்னமங் கதன்க ணாடலவாகிவந் தடையா, வாடியிங் கிதன்க ணமர்வுறப் பெறலா லடைந்துவான் கங்கையை யிகழ்ந்து,—கெண்டையொண் வாளை யுடனெழக் குதிப்பக் கிளைவளைக் கமுகின்மேற் றவழக், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. (௬)

(அ) கொடுத்து - பழமலைநாதராற் கொடுக்கப்பெற்று. குளத்தினிற்கொடுத்தது எனஇயையும். குளமென்பது - நெற்றியையும் கமலாலயதீர்த்தத்தையும் சுட்டியது. நெற்றியிற் கண்தருதல் - சிவசாரூபமளித்தல்.

(௬) கொள்ளல் - ஏற்றல். ஆடலவாகி இங்கு இதன்கண் அடையா ஆடி அமர்வுறவெனவும், கெண்டைகுதிப்ப எனவும் இயையும். ஆடலதன்னைவந்தடையா என்றும்பாடம்.

புரிசடைக் காட்டு ளாடவிட் டிளவம் புலியினைச் சிறப்புலி யொடுகோட், புலிதொழ விருக்கு மொருபெருந் தெய்வப் புலி பனி மலையிள மானைப்,—பரிவுறத் தொழுது மருவிய வதனாற் பயமறச் சாதிக டனது, பாங்கர்வந் தெய்தப் பெற்றதென் றறிந்து பசுவெலா மருவுறப் பெறுமே,—சுரிகுழற் கயற்கட் பிறை நுதற் கனிவாய்த் துடையிடைக் குவிமுலைத் தளிர்க்கைத், துணைவிமுற் கங்கை பெயர்சொலக் கூசுஞ் சுடர்மணிக் கட்செ விப் பணியான்,—கிரிமகட் கெடுத்தக் கறைமிடற் றிறைவன் கிளக்குமெற் புகழெனத் தோன்றிக், கிளர்மணி முத்த நதி யுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. (௬0)

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

(௬0) புலி மானைத்தொழுது மருவியிருத்தலால் அம்மான் தனதினமாகிய பசுக்கள் தன்பாங்கரடைந்து தன்னால் அப்புலி யைப் பயமற எய்தப் பெற்றதாயிற்று என்றறிந்து அப்பசுக்க ளெல்லாம் அம்மானால் அப்புலியை அடையப்பெறுகின்றன வென்றது, திருவருட்சத்தியானே ஆன்மாக்கள் சிவத்தையடைய வேண்டுமென்னும் சித்தாந்தநோக்கியென்க. தனதென்றது சத் தியையும், சாதிகளென்றது ஆன்மாக்களையுமாம். தேவியார் முன் கங்கையின்பெயரையுஞ் சொல்லாதகடவுள் அத்தேவியார்க் கு எனதுபுகழை எடுத்துக்கிளக்குமென்று ஆரவாரித்து அக் கங்கைபோலத் தான்மறையாது வெளிப்பட்டுவிளங்கும் இந் நதியென்றது அத்தலமான்மியங் குறித்தென்க. கிரிமகட்கெடுத்த வென்றும்பாடம். அதில் பொருணயமின்மை தேர்க.

பெரியநாயகியம்மைகலித்துறை.

இறைவற்குத் தக்க விறுமாப் பெறுமொழி யின்றியொரு
மறுவற்ற தன்மனை யாட்கேற்ற தாமிறு மாப்பனெனக்
குறைவற்ற நெற்கொண் டுலகேற் றுனைப்பலி கொள்ளுமரன்
பெறவுற் றனையனை யேகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே. (௧)

பத்தர்க்கு நெஞ்ச மலர்மீ திருத்திப் பயந்துகொடுஞ்
சித்தர்க் ககற்றுநின் பாதாம் புயமொரு செஞ்சிலைமேல்
வைத்தற்கு மெண்ணி மதியுடையேனென்பன் வார்சடையான்
பித்தர்க்குத் தங்குண நூலினுஞ் செம்மை பெரியம்மையே. ()

இழைபொறுத் தாற்பொறை தானென்ப ரானல் லிசைப்பு லவர், மழைபொறுத் தார்புனன் முக்காற் பொறுக்கும் வழக் கதுண்டே, புழைபொறுத் தார்நல் லியற்பகை யார்மனைக் குற்றவொரு, பிழைபொறுத் தாய்நன்று காண்குன்றை வாழும் பெரியம்மையே. (௩)

கையன்று தாமரை கண்ணன் றிளமென் கயலெனவே, பொய்
யன்று கங்கையை நீரென் றுசாதிப்பர் போர்விடையார், மெய்
யென்று நீகொண் டிரேலற லாயினென் மென்கையிடைப், பெ
ய்யென்று பின்னை யறிவாய்தென் குன்றைப் பெரியம்மையே.

பொன்வாங்கு செஞ்சடைப் பாம்புகள் சுற்றும் புதுமதியி
னன்வாங்கு கோடு கிழிக்கு நகுவெண் டலைபடுங்கன்

---

(௧) இறுமாப்பனென அரன் உனைப்பெறவுற்றனை என்க.

(௨) இருத்தி அகற்றுமென இயையும். அகலும் என்றும் பாடம். செஞ்சிலை - ஈண்டு அம்மி. மதி - அறிவு, சந்திரன்.

(௩) புனலும் முக்காற்பொறுக்கும் வழக்குண்மையின் இழை பொறுத்தலாதியனவும் புலவரால் பொறையென விதக்கப்படினும் அவை பொறையன்று; இப்பிழைபொறுத்ததே நற்பொறையென்பது. மழை - குளிர்ச்சி.

(௪) பொய்யன்றென்பதற்குப் பொய்யல்லையாம்படியென்க.

முன்வாங்கு மெர்தைநின் பாதாம் புயத்தின் முடிவணங்கிற்
பின்வாங்கி நில்லன்ன மேகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே. ()

கடிநறு மென்றரு மீதிருப் பாரெனச் சங்கையென்பாண்
முடிநடு வேறி யிருந்தனள் வேனின் முதிர்விலத
னடியடை வாரெனச் சங்கரன் பாங்க ரமர்ந்தனைநீ
பிடிநடை யேகுயி லேகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே. (௬)

நின்போ லிலரரு ளாளொன் றேசொல நின்கொழுந
னென்போ ஞெருவன் மகன்பூங் கழுத்தினை யீர்வலென்றே
யன்போர் சிறிது மிலனுகப் போக வதற்கிசைந்து
பின்போய் விடாதுகண் டாய்குன்றை வாழும் பெரியம்மையே.

செச்சை மலர்புரை வானேடு மேனி திறந்துகொண்டு
கச்சை யரவொன் றசைத்துக் கபாலங் கரத்தெடுத்துப்
பச்சை மயிலனை யார்மனை தோறும் படர்ந்திரக்கும் [யே,
பிச்சை யொழிகென் ஞெருவார்த்தை சொல்லெம் பெரியம்மை

சோதிப் பதியன்றி வேறொரு தெய்வந் தொழுதற்கில்லை
யோதிற் பிறரென வச்ச முறும வுயிர்களெல்லா
நீதிப் புதல்வர்க ளாயினை வாதலி னீகொள்கற்புப்
பேதிப்ப தன்றுகண் டாய்குன்றை வாழும் பெரியம்மையே. ()

நின்னேய நாயக னென்றிருப் பாய்நினை நீத்தகன்று, தன்னேரில் பூவணத் தேயன்று போய்ச்செய்த தன்மையெலாஞ், சொன்னே னலேனினி நின்ஞெடொளிப்பதென் சொல்லுவன் யான், பின்னே தெனக்குத் தருவாய்தென் குன்றைப் பெரியம்மையே. (௧0)

(௫) வணங்கில் சுற்றும் கிழிக்கும் படும் ஆகவின் பின்வாங்கி நில் என்றபடி. கல் - மேரு.

(௬) முதிர்வேனிலில் என்பது தாப்பிசையாய்நின்றது.

(எ) உடன்செல்லாமையால் நின்போல அருளாளர் இலரென்றுகூறச் செய்தனை என்பது.

(அ) செச்சைமலர் புரைவானேடு சொல் என்க.

(௧0) கதை யான்கூறுவேன் அதற்குக்காரணம் எனக்குவிளக்குக என்பது. ஏதுவென்பதற்கு எப்பொருளெனனும் ஒன்று.

நற்றவத் துன்னைப் பெறுமலைக் கென்னமுன் னல்கியுனைப்
பற்றுறக் கொண்ட தெலும்பே யணியும் பழமலைதான்
சற்றெனக் கையந் தராதுசொன் னும்மலைச் சாதியுள்ளே
பெற்றவர்க் கென்னமுலைவிலை குன்றைப் பெரியம்மையே. (கக)

கற்று ரறிகுவர் மக்கடம் பேறெனக் கட்டுரைத்த
சொற்று ணொருபெண் ணொழித்ததென் பாரொடு தொல்லுலகி
னற்றுன் மகற்பெறு கென்றுசி சொல்பவர் நாணவுனைப்
பெற்றான் மலையரை யன்குன்றை வாழும் பெரியம்மையே. ()

கரிய மிடறுடைப் பெம்மான் கரத்துழைக் கன்றொடுமோ
ரரிய முடியம் புலியோடு மேவினை யாடுகின்றாய்
தெரிய வரிய பதினு லுலகுமென் சிற்றிலென்பாய்
பெரியவ ளென்ப துனக்கேது குன்றைப் பெரியம்மையே.

தன்னு ரிதழி புனைவான் விழியிணை தம்மனைகள்
பண்ணு வழிக்குமென் றேநின் றிருமுக பங்கயத்திற்
கண்ணு யினருனக் கவ்வலை மாதுங் கலைமகளும்
பெண்ணு ரமுதனை யாய்குன்றை வாழும் பெரியம்மையே. ()

உள்ளத் துறுபிணி யேற்கு மருந்துக்கென் றுன்னைவந்து
மெள்ளத் தொழவுந் திருமுலைப் பான்மெல் விரனுதியாற்
றெள்ளித் துளியள வாயினுந் தொட்டுத் தெறித்திலையுன் [யே
பிள்ளைக்குங் கிள்ளைக்கும் பால்கொடுத் தாலென் பெரியம்மை

(கக) முலைவிலை - பரிசத்தொகை.

(கஉ) பெண்ணொழித்ததென்பது - மக்களென்னும் பொது மொழி ஆண்பாலையே உணர்த்திற்றென்பது. என்பாரொடு சொல்பவர்நாணவென இயையும். தான் - முயற்சி.

(கங) ஏதுவென்பது காரணப்பெயரெனவும் எவ்வாறெய்திற்றெனவும் பொருள்படும். இச்செய்யுள் சிலேடை.

(கச) விழியிணை - சூரியசந்திர நேத்திரங்கள்.

(கரு) கிள்ளையென்பது பிள்ளையென்பதற்கியைய இணைந்து வருமொழியாய்க் கிளியையுமுணர்த்திற்று.

ஆறுத் துயர்கொண் டடியேன் சலிப்ப வதுசெவியி
லேறும லேயிருந் தாலென்செய் வேனெங்க ளீசற்கொரு
கூறுகி யண்ட முதலா யிளமை குலவுதவப்
பேறுகி வாழ்பவ ளேகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே. (சஎ)

நனைமாட்சி மென்கொன்றைத் தாரோன் றருமிரு நாழிநெல்லால், வினைமாட்சி கொண்டுயி ரெல்லாமளித்தருண் மேன்மையினுன், மனைமாட்சி யெய்து முனக்கே பெருங்கற்பு மாட்சியன்றிப், பினைமாட்சி யார்க்குண் டுலகின்ற குன்றைப் பெரியம்மையே. (கஎ)

நெடிய விலங்க லொருசிலை யாக்கிய நின்பதிமேற்
கொடிய வநங்கன் சிலைபோ யெடுத்துமுன் கொண்டெதிர்த்த
வொடிவி லருஞ்சிலைச் செங்கரும் போசொல் லுனதுநடுப்
பிடியு ளடங்கிய தென்னிது குன்றைப் பெரியம்மையே. (கஅ)

பண்டகு வீணை யொடுபாட வந்தவப் பாமடந்தை
கண்டழு மாறு மதிநிறை போலக் கவின்கனியும்
வெண்டலை மாலை கிடந்தொளிர் தோளிக்கு வீங்குமுலைப்
பெண்டகை மாமணி நீகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே.(ககூ)

முற்றிற்று.

(கஎ) கணவரளித்ததுகொண்டு அறம்வளர்ப்பார்க்கே கற்புமாட்சியுரித்தென்பது நூற்றுணிபாகலின் மனைமாட்சியெய்து முனக்கே பெருங்கற்புமாட்சியெனவும், அஃதியற்றுர்க்கு எங்ஙனமெய்துமென்பார் பினைமாட்சி யார்க்குண்டெனவுங் கூறினார்.

(கஅ) முன் பதிமேலெதிர்ந்தவெனவும், உனதுநடு செங்கரும்போ இது பிடியுளடங்கியதென் சொல் எனவுங் கூட்டுக.
சிலைபோதல் - சிலையிற்றேர்தல். நடு - இடை.

(ககூ) தோளி - வினைக்குறிப்புப்பெயர். அழுமாறு நங்கணவர்தலையும் இவ்வாறுங்கொலென்னும் ஏக்கத்தாலென்க.

உ

நன்னெறி.

காப்பு.

மின்னெறி சடாமுடி விநாயக னடிதொழ
நன்னெறி வெண்பா நாற்பதும் வருமே.

என்று முகமனியம்பா தவர்கண்ணுஞ்
சென்று பொருள்கொடுப்பர் தீதற்றோர் - துன்றுசுவை
பூவிற் பொலிகுழலாய் பூங்கை புகழவோ
நாவிற் குதவு நயந்து. (௧)

மாசற்ற நெஞ்சுடையார் வன்சொலினி தேனையவர்
பேசுற்ற வின்சொற் பிறிதென்க - வீசற்கு
நல்லோ னெறிசிலையோ நன்னுதா லொண்கருப்பு
வில்லோன் மலரோ விருப்பு. (௨)

தங்கட் குதவிலர்கைத் தாமொன்று கொள்ளினவர்
தங்கட் குரியவராற் றாங்கொள்க - தங்கநெடுங்
குன்றினாற் செய்தனைய கொங்கையா யாவின்பால்
கன்றினாற் கொள்ப கறந்து. (௩)

பிறர்க்குதவி செய்யார் பெருஞ்செல்வம் வேறு
பிறர்க்குதவி யாக்குபவர் பேறும் - பிறர்க்குதவி
செய்யாக் கருங்கடனீர் சென்று புயன்முகந்து
பெய்யாக் கொடுக்கும் பிறர்க்கு. (௪)

---

(௧) பூங்கை துன்றுசுவையை நாவிற்கு நயந்துதவும்; அது தனைப்புகழவோ புகழ்தற்கன்று என்பது.

(௨) பிறிது - ஈண்டுக் கொடிதென்னும்பொருட்டு. நல்லோன் - சாக்கியநாயனார்.

(௪) பேறு - செல்வம். பெய்யா - பெய்து.

நீக்க மறுமிருவர் நீங்கிப் புணர்ந்தாலு
நோக்கி னவர்பெருமை நொய்தாகும் - பூக்குழலாய்
நெல்லி னுமிசிறிது நீங்கிப் பழமைபோற்
புல்லினுந் திண்மைநிலை போம். (௫)

காதன் மனையாளுங் காதலனு மாறின்றித்
தீதி லொருகருமஞ் செய்பவே - யோதுகலை
யெண்ணிரண்டு மொன்றுமதி யென்முகத்தாய் நோக்குறுங்
கண்ணிரண்டு மொன்றையே காண். (௬)

கடலே யனையம்யாங் கல்வியா லென்னு
மடலே றனையசெருக் காழ்த்தி - விடலே
முனிக்கரசு கையான் முகந்து முழங்கும்
பனிக்கடலு முண்ணப் படும். (௭)

உள்ளங் கவர்ந்தெழுந் தோங்கு சினங்காத்துக்
கொள்ளுங் குணமே குணமென்க - வெள்ளந்
தடுத்த லரிதோ தடங்கரைதான் பேர்த்து
விடுத்த லரிதோ விளம்பு. (௮)

மெலியோர் வலிய விரவலரை யஞ்சார்
வலியோர் தமைத்தா மருவிற் - பலியேல்
கடவு ளவிர்சடைமேற் கட்செவியஞ் சாதே
படர்சிறையப் புள்ளரசைப் பார்த்து. (௯)

தங்குறைதீர் வுள்ளார் தளர்ந்து பிறர்க்குறூஉம்
வெங்குறைதீர்க் கிற்பார் விழுமியோர் - திங்கள்
கறையிருளை நீக்கக் கருதா துலகி
னிறையிருளை நீக்குமே நின்று. (௧௦)

---

(௬) எண்ணிரண்டுகலையும் எனக்கூட்டுக.

(௭) முனிக்கரசு ஈண்டு - அகத்தியர்; இவரைச் சிவபெருமான் தம்மை ஒத்தவராகவிதந்த சிறப்புடைமையினென்க.

(௯) விரவலரை ஐ அச்சப்பொருளின்வந்த இரண்டனுருபு.

பொய்ப்புலன்க ளைந்துநோய் புல்லியர்பா லன்றியே
மெய்ப்புலவர் தம்பால் விளையாவாந் - துப்பிற்
சுழற்றுங்கொல் கற்றூணைச் சூறு வளிபோய்ச்
சுழற்றுஞ் சிறுபுன் றுரும்பு. (கக)

வருந்து முயிரொன்பான் வாயி லுடம்பிற்
பொருந்துத றானே புதுமை - திருந்திழாய்
சீதநீர் பொள்ளற் சிறுகுடத்து நில்லாது
வீதலோ நிற்றல் வியப்பு. (கஉ)

பெருக்க மொடுசுருக்கம் பெற்றபொருட் கேற்ப
விருப்ப மொடுகொடுப்பர் மேலோர் - சுரக்கு
மலையளவு நின்றமுலை மாதே மதியின்
கலையளவு நின்ற கதிர். (கங)

தொலையாப் பெருஞ்செல்வத் தோற்றத்தோ மென்று
தலையா யவர்செருக்குச் சார்த - லிலையா
விரைக்கும்வண் டேமல ரீர்ங்கோதாய் மேரு
வரைக்கும்வந் தன்று வளைவு. (கச)

இல்லானுக் கன்பிங் கிடம்பொரு ளேவன்மற்
றெல்லா மிருந்துமவற் கென்செய்யு - நல்லாய்
மொழியிலார்க் கேது முதுநூறெரியும்
விழியிலார்க் கேது விளக்கு. (கரு)

தம்மையுந் தங்க டலைமையையும் பார்த்துயர்ந்தோர்
தம்மை மதியார் தமையடைந்தோர் - தம்மி
னிழியினுஞ் செல்வ ரிடர்தீர்ப்ப ரல்கு
கழியினுஞ்செல் லாதோ கடல். (கசு)

எந்தைநல் கூர்ந்தா னிரப்பார்க்கீந் தென்றவன்
மைந்தர்தம் மீகை மறுப்பரோ - பைந்தொடீ
நின்று பயனுதவி நில்லா வரம்பையின்கீழ்க்
கன்று முதவுங் கனி. (கஎ)

இன்சொலா லன்றி யிருநீர் வியனுலகம்
வன்சொலா லென்று மகிழாதே - பொன்செ
யதிர்வளையாய் பொங்கா தழற்கதிராற் றண்ணென்
கதிர்வரவாற் பொங்குங் கடல். (கஅ)

நல்லோர் வரவா னகைமுகங்கொண் டின்புறீஇ
யல்லோர் வரவா னழுங்குவார் - வல்லோர்
திருந்துந் தளிர்காட்டித் தென்றல்வரத் தேமா
வருந்துஞ் சுழல்கால் வர. (க௯)

பெரியவர்தந் நோய்போற் பிறர்நோய்கண் டுள்ள
மெரியி னிழுதாவ ரென்க - தெரியிழாய்
மண்டு பிணியால் வருந்து பிறவுறுப்பைக்
கண்டு கலுழுமே கண். (௨0)

எழுத்தறியார் கல்விப் பெருக்க மனைத்து
மெழுத்தறிவார்க் காணி னிலையா - மெழுத்தறிவா
ராயுங் கடவு ளவிர்சடைமுன் கண்டளவில்
வீயுஞ் சுரநீர் மிகை. (௨க)

ஆக்கு மறிவா னலது பிறப்பினான்
மீக்கொ ளுயர்விழிவு வேண்டற்க - நீக்கு
பவரா ரரவின் பருமணிகண் டென்றுங்
கவரார் கடலின் கடு. (௨௨)

பகர்ச்சி மடவார் பயிலநோன் பாற்ற
றிகழ்ச்சி தருநெஞ்சத் திட்ப - நெகிழ்ச்சி
பெறும்பூரிக் கின்றமுலைப் பேதாய் பலகா
லெறும்பூரக் கற்குழியு மே. (௨௩)

உண்டு குணமிங் கொருவர்க் கெனினுங்கீழ்
கொண்டு புகல்வதவர் குற்றமே - வண்டுமலர்ச்
சேக்கை விரும்புஞ் செழும்பொழில்வாய் வேம்பன்றோ
காக்கை விரும்புங் கனி. (௨௪)

கல்லா வறிவிற் கயவர்பாற் கற்றுணர்ந்த
நல்லார் தமதுகனை நண்ணாரோ - வில்லார்
கணையிற் பொலியுங் கருங்கண்ணாய் நொய்தாம்
புணையிற் புகுமொண் பொருள். (௨௫)

உடலின் சிறுமைகண் டொண்புலவர் கல்விக்
கடலின் பெருமை கடவார் - மடவரால்
கண்ணளவாய் நின்றதோ காணுங் கதிரொளிதான்
விண்ணளவா யிற்றோ விளம்பு. (௨௬)

கைம்மா றுகவாமற் கற்றறிந்தோர் மெய்வருந்தித்
தம்மா லியலுதவி தாஞ்செய்வ - ரம்மா
முளைக்கு மெயிறு முதிர்சுவைநா விற்கு
விளைக்கும் வலியனதா மென்று. (௨௭)

முனிவினு நல்குவர் மூதறிஞ ருள்ளக்
கனிவினு நல்கார் கயவர் - நனிவிளைவில்
காயினு மாகுங் கதலிதா னெட்டிபழுத்
தாயினு மாமோ வறை. (௨௮)

உடற்கு வருமிடர்நெஞ் சோங்குபரத் தற்றோ
ரடுக்கு மொருகோடி யாக - நடுக்கமுறார்
பண்ணிற் புகலும் பனிமொழியா யஞ்சுமோ
மண்ணிற் புலியைமதி மான். (௨௯)

கொள்ளுங் கொடுங்கூற்றங் கொல்வான் குறுகுதன்மு
னுள்ளங் கனிந்தறஞ்செய் துய்கவே - வெள்ளம்
வருவதற்கு முன்ன ரணைகோலி வையார்
பெருகுதற்க ணென்செய்வார் பேசு. (௩௦)

பேரறிஞர் தாக்கும் பிறர்துயரந் தாங்கியே
யீரமொடு காக்க விரைகுவார் - நேரிழாய்
மெய்சென்று தாக்கும் வியன்கோ லடிதன்மேற்
கைசென்று தாங்குங் கடிது. (௩௧)

பன்னும் பனுவற் பயன்றே ரறிவிலார்
மன்னு மறங்கள் வலியிலவே - நன்னுதால்
காழொன் றுயர்திண் கதவு வலியுடைத்தோ
தாழொன் றிலதாயிற் றான். (௩௨)

எள்ளா திருப்ப விழிஞர்போற் றற்குறியர்
விள்ளா வறிஞரது வேண்டாரோ - தள்ளாக்
கரைகாப் புளதுநீர் கட்டுகுள மன்றிக்
கரைகாப் புளதோ கடல். (௩௩)

அறிவுடையா ரன்றி யதுபெறுர் தம்பாற்
செறிபழியை யஞ்சார் சிறிதும் - பிறைநுதால்
வண்ணஞ்செய் வாள்விழியே யன்றி மறைகுருட்டுக்
கண்ணஞ்சு மோவிருளைக் கண்டு. (௩௪)

கற்ற வறிவினரைக் காமுறுவர் மேன்மக்கள்
மற்றையர்தா மென்று மதியாரோ - வெற்றிநெடு
வேல்வேண்டும் வாள்விழியாய் வேண்டா புளிங்காடி
பால்வேண்டும் வாழைப் பழம். (௩௫)

தக்கார்க்கே யீவர் தகார்க்களிப்பா ரில்லென்று
மிக்கார்க் குதவார் விழுமியோ - ரொக்காவு
நெல்லுக் கிறைப்பதே நீரன்றிக் காட்டுமுளி
புல்லுக் கிறைப்பரோ போய். (௩௬)

பெரியார்முற் றன்னைப் புனைந்துரைத்த பேதை
தரியா துயர்வகன்று தாழும் - தெரியாய்கொல்
பொன்னுயர்வு தீர்த்த புணர்முலையாய் விந்தமலை
தன்னுயர்வு தீர்ந்தன்று தாழ்ந்து. (௩௭)

நல்லார் செயுங்கேண்மை நாடோறு நன்றாகு
மல்லார் செயுங்கேண்மை யாகாதே - நல்லாய்கேள்
காய்முற்றிற் றின்றீங் கனியா மிளந்தளிர்நாள்
போய்முற்றி னென்னாகிப் போம். (௩௮)

கற்றறியார் செய்யுங் கடுநட்புந் தாங்கூடி
யுற்றுழியுந் தீமைநிகழ் வுள்ளதே - பொற்றொடீ
சென்று படர்ந்த செழுங்கொடிமென் பூமலர்ந்த
வன்றே மணமுடைய தாம். (நகூ)

பொன்னணியும் வேந்தர் புனையாப் பெருங்கல்வி
மன்னு மறிஞரைத்தா மற்றெவ்வார் - மின்னுமணி
பூணும் பிறவுறுப்புப் பொன்னே யதுபுனையாக்
காணுங்கண் ணொக்குமோ காண். (சO)

நன்னெறி முற்றிற்று.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருவடிவாழ்க.

உ

பிழையுந் திருத்தமும்.

பிழைகளைதிருத்திக்கொண்டேபடித்தல் நலம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கரு	குறிப்பு	ச	மிக்குலங்	மிக்கிலங்
கக	சுடு	க	கற்றதன்	கற்றதின்
சுஎ	அ	உ	ளுருக்கு	ளுருக்கு
,,	குறிப்பு	க	பொருளநா	பொருளதா
சுஅ	,,	ந	வினைந்	வினைத்
சுகூ	,,	க	தடுந்தல்	தடுத்தல்